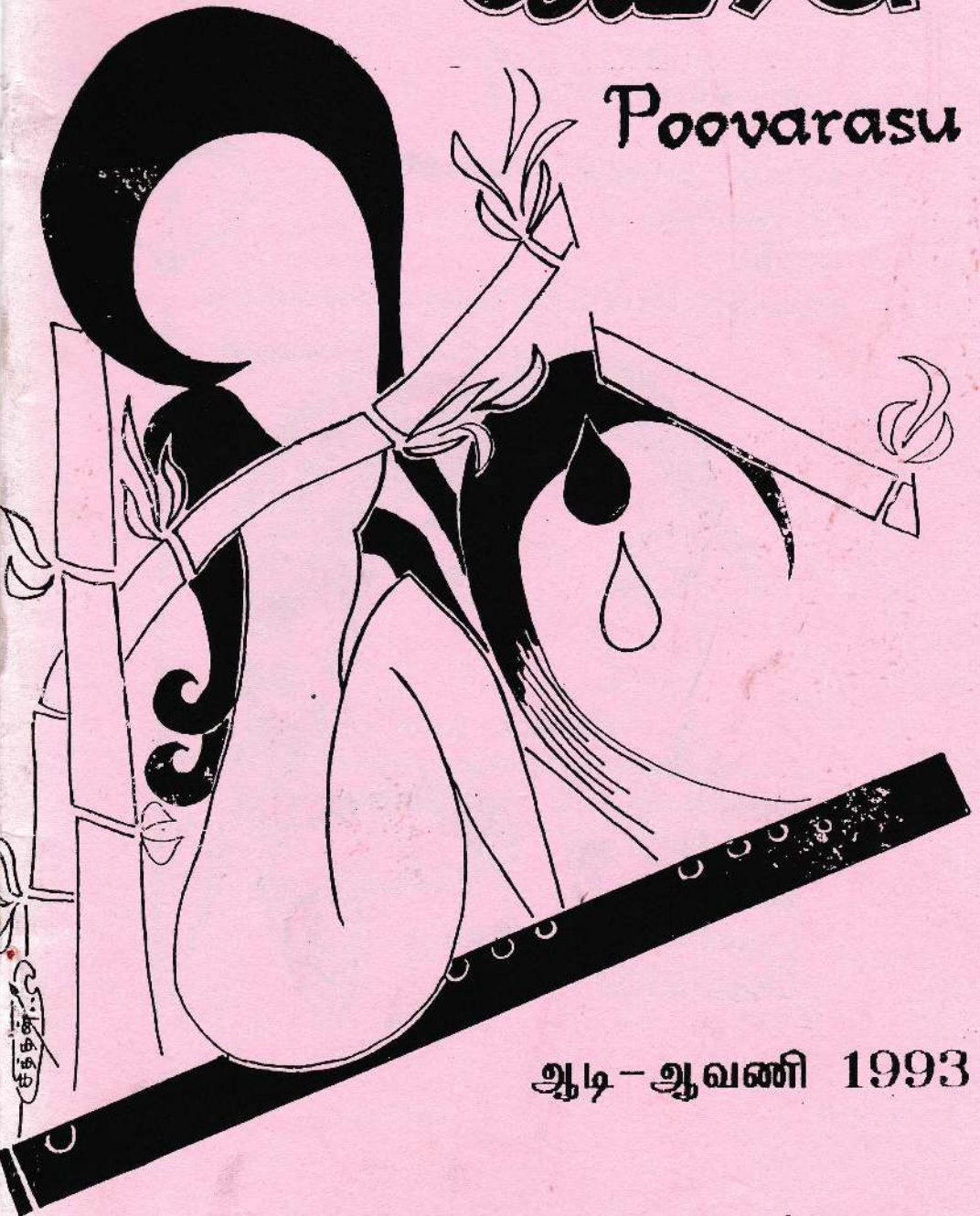

புவரக

Poovarasu

ஆடி - ஆவணி 1993

சிந்தாமணி

வாசுந்தரர்களா?

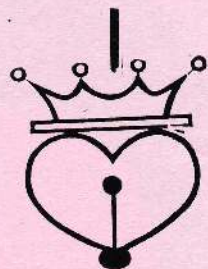
உங்கள் அபிமான நாவலாசிரியர்

இந்துமகேஷ்

எழுதிய

மேனியைக்கொல்வாய்.

(நெடுங்கதை)

இது ஒரு

புவரசு வாசகர்வட்ட

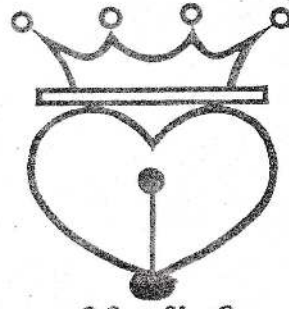
வெளியீடு!

(1/2/5)

உலகமும் இவ்வூர் நம் மானவளமே
உள்ளவளமே நம் மானவளமே

பூவரசு

POOVARASU.

இசிய தமிழ் எழு.

இரு திங்கள் ஒன்று

இதழ்:16

ஆடி - ஆவணி 1993.

படைப்பவர் ஆக்கம் தருக
படிப்பவர் ஊக்கம் தருக.

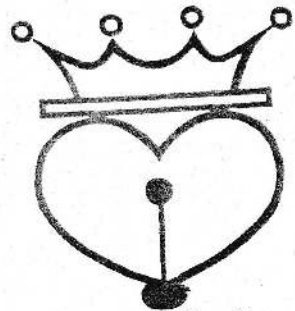
பூவரசு பற்றிய சகல தொடர்புகளுக்கும்:

"POOVARASU"
Sinniah/Maheswaran
Neuwieder str.32
28325 BREMEN

Germany

புவரக

வாசகர்வட்டம்

இவிய நயிற் ௪௦.

அன்பு வாசக விரகச்சந்தாச்சந்தா!

அன்புடன்! புவரக இவிய தாயிற் ஏடு- புவரக வாசகர்
வட்டம் என்னும் ஓர் அணியின்கீழ் கலை இலக்கிய
ஆர்வலர்களை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில்
செய்ப்பட்டிருப்பது நாங்கள் அறிந்ததே, இவ் வாசகர்
வட்டத்தில் அங்கத்துவம் பெற்றுள்ள முதற்கட்ட
வாசகர்களைப்பற்றிய விபரங்களையும், வாசகர்வட்டத்தின்
கோக்கங்கள்பற்றிய விபரங்களையும் உள்ளடக்கியதாக
சிறு கையேடு ஒன்று ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டு அதன்
அங்கத்தவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தது.
ஏற்கனவே விண்ணப்பிக்காத பல வாசகர்கள் இப்போது
புவரக வாசகர் வட்டத்தில் இணைந்துகொள்ள ஆர்வம்
காட்டி வருவதால் விசைவில் மற்றொரு கையேட்டினை
வெளியிட ஆவன செய்துவருகிறோம். புவரக
வாசகர்வட்டம் முன்னெடுக்கவுள்ள சில திட்டங்கள்பற்றி
ஏற்கனவே புவரக இதழ்களில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
என்னும் புதிய வாசகர்களுக்காக அலைகளை மறுபக்கம்
வெளியிடின்னோம். ஏற்கனவே விண்ணப்பித்திருந்த
அங்கத்தவர்களினையே சில பிரதிகிதிகளைத்தெரிவு
செய்து புவரக வாசகர்வட்ட ஆலோசனைக்குழுவினாரை
அனுமதிக்கின்றோம். தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள
பிரதிகிதிகளுக்கே அதுபற்றி அறிவித்தல் தக்கதுள்ளோம்.
புவரக என்னும் இதழ்ச் சிற்றேட்டின் வளர்ச்சியில் ஆர்வம்
காட்டுகின்ற அனைத்து வாசகர்களும்
இவ்வாசகர்வட்டத்தில் பங்கேற்கவேண்டும் என்பது எமது
ஆவல்.

பூவரசு வாசகர்வட்டத்தின் ஆரம்பத் திட்டங்கள்:

1. பூவரசு வாசகர் வட்டத்தின் அங்கத்தினர்களிடையே அனைத்து நகரங்களிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்து ஆலோசனைக்குழு ஒன்றினை அமைத்தல்.
  2. தற்போது புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்துறைக்குப் பணியாற்றிவரும் அனைத்து தமிழ் வாரமாத இதழ்கள்பற்றிய அறிமுகத்தொகுப்பு ஒன்றினை வெளியிடுதல்.
  3. அனைத்துதமிழ் வார மாத இதழ்களிலும் வெளியாகும் படைப்புக்களில் தரமானவற்றை அடையாண்டு, ஓராண்டு என்னும் காலக்கணக்கில் வாசகர்வட்டத்தினூடாகத் தெரிவுசெய்து அவற்றுக்குப்பரிசு வழங்கிக் கௌரவித்தல்.
  4. பூவரசு ஒவ்வொருவாண்டின் நிறைவிற்போதும் அனைத்து தமிழ் வார மாத இதழ்களிலும் வெளிவந்த ஆக்கங்களில் தரமான ஆக்கங்களை வாசகர் வட்டத்தினூடாகத் தெரிவுசெய்து தொகுப்பாக வெளியிடுதல்.
  5. சிறந்த ஆக்ககாரர், சிறந்த வாசகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கௌரவித்தல்.
  6. நமது தாயகத்தில் வாழும் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அவர்கள் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளித்தல்.
- பூவரசு வாசகர்வட்டம் முன்னெடுக்கும் முதல் முயற்சிகள் இவையே. வாசகர்களின் கருத்துக்கள் தொடர்ந்தும் பெறப்பட்டு செயற்திட்டங்கள் மேலும் விரிவுபடுத்தப்படும்.

இந்தமக்கேஷ்.

அமைப்பாளர்,
பூவரசு வாசகர் வட்டம்.

தமிழ் வாழ்க!

பன்னாட்டுத் தமிழுறவு மன்ற

உலகளாவிய முன்றாம் மாநாடு!
பேர்வின்-ஜெர்மனி.

THIRD WORLD -
CONFERENCE OF
INTERNATIONAL TAMIL
INTEGRATION SOCIETY
GERMANY - 1993

நாள்

1993 ஆகஸ்ட் திங்கள் 12 முதல் 15 வரை
அமைப்பு
பன்னாட்டுத் தமிழுறவு மன்றம்

தலைமைச் செயலகம்

'திருவள்ளூர் இல்லம்'
12 சாயிதகர் இணைப்பு,
ஐயப்பா நகர்,
சென்னை - 600 111.

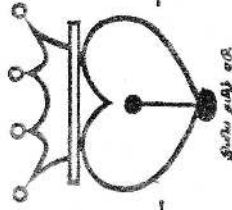
தொலைபேசி: 044-423375

தொலை நகல் - 91-44-568990

மாநாட்டுச் செயலகம்

THIRU. V.S. GUNA RATHNAM
HELM STR - 8
10000 BERLIN 62
WEST GERMANY

தமிழர் பண்பாட்டை
உலகிற்கு உணர்த்தும்வகையில்
பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்
நடைபெறவுள்ளன.

உலகம் ஒரு நாடகமென
அதில் மனிதரெல்லாம் கழகர்கள்
என்றான் ஓர் அறிஞன்.
உண்மைதான்!

சுழிநூலும் மணிகளாய் பிறந்ததனால்
உலகத்தின் ஒவ்வொரு சந்தியிலும்
சின்ன சூக்கிள்நூன்.
ஏனோ அவன் கழக்கும் பாத்திரம்
என்றும் மிகமொசமான
பிர்ஸைக்கார வேஷங்கள்!

என் துணைமே என் கொல்லக்கேள்!
தீ பிழைப்பிற்காய்
பிர்ஸைக்கார வேஷமிட்டு
உலகைக்கூறி சூப்புகளால்
உன்னை தீ பந்திரமாய்
பசி ஆற்றி படக்காட்டி
மகட்டாக்கி மகிழ்த்திடலாம்

ஆனால்-
தீ போடும் வேஷத்தால் உன் முகத்தில்
பட்டகடல் கமைபோல புகுந்திருக்கும்
புலமான்சுகமை அழக்கை
அறிந்துவிட முடியாதுன்னால்.

ஆனால்,
ஆதிக்க மொகத்தில் வெர்விட்டு
விழுதுகளாய் விளைத்திட்ட
அக்கியர் அறிப்பார் முழுதாய்
உன் முகம் பட்டகடன் கமை அழக்கை
மட்டுமல்ல

முன்றாவது பரிசுபெற்ற கவிதை.

உன்னையும் உன் சந்தையையும்
கொம்மை மெழுகுவார்த்தி எரிவதுபோல்
ஆனால்-

உம்மை உயிரோடு

எரிக்கிறது சுத்தமிட்டு
தன்சாடு நாய்மைமெற்ற
நிறகாசி இதுவேன்று கொண்டாட

நின்னும் மதுவைச்

சுவையுபார்க்கி சுகமாக,

கட்டெரிக்கும் நுரியே

நிறல் தொழனால் இதெங்க

பட்டமறம்கூட பரிசாசம்பண்ணாமடா

தீ பட்ட துயர் வீந்தையல்லா

பட்டும் பந்திக்கொண்டு சிற்பதெனடா?

உன் விதிமாற்றி வழிவாழ

நிஜமாக இனிப்பெனும்

என் துணைமே என் கொல்லக்கேள்!

வானம் இழக்குமென்று தலைகுனிந்து
தாயரிவந்ததை தனிச்சுவிட்டு

நடுவதை நிறுத்திவிடே.

உலகத்தாகாய் சொல்லுபேட்டு அடியோடும்

காடுகளை துச்சமென துறந்துவிடு.

அஞ்சி அடியணிந்தும் அண்டுவாழமுடியாத

அழுக்கடைத்த பிர்ஸைக்கார வேஷத்தை

அடியோடு களைத்துவிடு.

இனி புறப்படு தீ உன்னுடைய

தமிழுற மண் கொக்கி

அங்கே தன்மனைம் காக்கின்ற

கிரவேலும் உனக்காகக் காத்திருக்கு!

ரான் இளைப்ப
நான் சொல்லவ
சேன்!

- ஓ. ச. ஜோதாநாதன்

தமிழ்நாட்டைச் சுற்றினோம்.

— வி.ஆர்.வரதராஜா.

இன்னுளர்த் தமிழீழம்
தன்னேரிவாத் தமிழ்
இருந்தநாடு!
முன்முதல் முளைகொண்ட
தமிழினம் மூச்சோடு
வாழ்ந்த நாடு!
தென்னாடுமும் தமிழ்
நாட்டுக்குத் தென்னாடு
குமரிநாடு!
பன்னூறாயிர மாண்டு
மண்ணாண்டு வாவாறு
படைத்த நாடு!
(கவிஞர் காசி ஆனந்தன்)

(கடந்த இதழ்களில்.....

வாலாறுபடைத்த கன்னியா குமரிபைல்டுப் பிரிய மனமின்றி, அங்கிருந்து
கொடைக்கானல் வந்து சேர்ந்தோம். இக்கட்டுரை கோடிக்குறிப்புக்கள்
ஏதும் எடுக்காமல் நினைவில் நின்ற நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில்
எழுதப்படுகின்றது. இந்த இதழில் கொடைக்கானல் கடை கடைகளில்
நடைக்க அனுபவம் தொடர்கின்றது...)

வாழ்வில் முன்னேற விரும்பினால் முதலில் மனதில் உறுதிவேண்டும்.
மனதில் உறுதி ஏற்படவேண்டுமானால் சிந்தனையில் தெளிவுவேண்டும்.
சிந்தனையில் தெளிவு ஏற்படவேண்டுமாயின் அமைதி தேவை.
அமைதி ஏற்படவேண்டுமாயின் சுற்றம் சூழல் பசுமை நிறைந்ததாக இருக்க
வேண்டும்.

அந்தத் தனித்துவமான பசுமை கொடைக்கானலில் கூடை கூடையாக
எடுக்கக்கூடிய அளவு நிரம்பிக்கிடக்கின்றன.
சென்னையிலுள்ள சூழ்நிலையை நினைத்தால் தலைகற்றும். அங்கு சூழலில்
பசுமைமான அமைதியில்லை.
ஆனால் கொடைக்கானலில் அதற்கு முற்றிலும் வித்தியாசமான சூழ்நிலை.

நாங்கள் அங்கு சென்ற முதல்நாள் வெளியில் எங்கும் போகவில்லை. ஏனெனில் அத்தினம் தமிழ்நாடு முழுவதும் வேலைநிறுத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

காணியாறு நீர்ப்பிரச்சினையில் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க தமிழ்நாடு அரசு முன்னின்று இதனை நடாத்தியது.

இருப்பினும் அன்று மாலை சிறிது தூரம் நடந்து சென்றுவிட்டுத்திரும்பினோம். சூழலிடைமாத்றம் உடம்பில் சோர்வை ஏற்படுத்தியிருந்தது. சென்னைமுதல் கன்னியாகுமரிவரை வெய்யிலின் கோரம் உடம்பைத் தாக்கியிருந்தது.

ஆனால் கொடைக்கானல் குளிர் அதனைச் சாந்தப்படுத்தியது.

அடுத்தநாள் காலை உணவு அருந்திவிட்டு கொடைக்கானலைச் சுற்றிப் பார்க்கப் புறப்படத்திட்டமிட்டோம்.

அங்கு எவ்வளவு நாட்கள் தங்குவது என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. முதல் எங்கள் திட்டப்படி கொடைக்கானலில் இருந்து மைசூர் செல்லவேண்டும்.

அங்கு மன்னர்கள் ஆண்ட மாளிகைகள் உட்பட பல சரித்திர சான்றுகள் உள்ளன. இந்தியாவுக்குச் செல்லும் உல்லாசப்பிரயாணிகள் மைசூருக்குப் போகாமல் வருவதில்லை. அத்தோடு அங்கு புட்டபாத்தியில் சாயிபாபா ஆதீம்கப்பணிபுரிந்துகொண்டிருக்கிறார்.

ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் தினசரி அங்கு அவரின் தரிசனத்துக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

இரண்டு நாட்கள் கொடைக்கானலில் தங்கியிருந்துவிட்டு மைசூருக்குச் செல்லலாம் எனத்திட்டமிட்டிருந்தோம்.

ஆனால் எங்களுக்குச் சிறிது ஓய்வு தேவைப்பட்டது. அதனால் கொடைக்கானலில் நான்குநாட்கள் தங்கினால் நல்லது என பிள்ளைகள் அபிப்பிராயப்பட்டனர்.

அதேநேரத்தில் நான்காவதுநாள் நாங்கள் திருச்சி விமான நிலையத்துக்குப் போகவேண்டும்.

ஏனெனில் எங்கள் உடன்பிறப்புக்கள் அத்தினம் அங்குவருவதாகத்திட்டம். அவர்களை வரவேற்க நாங்கள் அங்கே தயாராக நிற்கவேண்டும்.

எங்கள் இந்தியப் பிரயாணத்தின் முக்கியநோக்கங்களுள் அதுவும் ஒன்று. சிலவருடங்களாக சந்திக்காமல் இருந்த உறவுகளை நேரில் காண்பது

மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமல்லவா?

எனவே இக்காரணங்களினால் மைசூர் பிரயாணத்தை நாம் தவிர்த்துவிட்டோம் அங்கு சென்றிருந்தால் மைசூர் மன்னர்களின் மாட மாளிகைகள் பற்றியும்

அவர்களின் வீரவரலாறுகள் பற்றியும் அறிந்து இக்கட்டுரையில் சேர்த்திருக்கலாம். உலகம் முழுவதும் பல்லாயிரக்கணக்கானோரின் வணக்கத்துக்குரித்தான

சாயிபாபா குறித்தும் அவர் நடாத்தும் தர்மநிலையங்கள் குறித்தும் அவற்றின் பயன் பற்றியும் விபரங்களை நேரில் அறிந்திருக்கலாம்.

உடலில் ஏற்பட்ட சோர்வினால் பிரயாணக் கலகலப்பு எங்களில் சற்றுக் குறைவாக இருந்தது.

இதற்கிடையே ஊட்டிக்குச்செல்வதென்றும் முன்பு நாங்கள் திட்டமிட்டிருந்தோம். கிட்டத்தட்ட ஊட்டியும் கொடைக்கானலும் ஒரேமாதிரியான சூழல்

என்பதால் அதனையும் தவிர்த்துவிட்டோம்.

எனவே நான்குநாட்கள் கொடைக்கானலில் ஓய்வு எடுப்பதென முடிவெடுத்தோம்.

குணகுண குளிர் சற்று இதமாக இருந்தது. அன்று காலை நாங்கள் முதலில் கொடைக்கானல் குறிஞ்சிக்குமான் ஆலயத்துக்குச் சென்றோம். அந்த ஆலயமும் சிறிய குன்றின்மீது அமைந்திருந்தது. அமைதியான சூழல். பக்தர்கள் மிகமிகக் குறைவு. அங்கு எப்போதுமே காலைநேரப் பூஜைக்கு பக்தர்கள் குறைவு. ஏனெனில் காலையில் சற்றுக்குளிர் என்பதனால் அங்கிலையாம். ஆனால் குளிர் பிரதேசமொன்றில் இருந்து செல்பவர்களுக்கு அது சாதாரணம். குறிஞ்சிக்குமாரனை மனமுருகத்தரித்தோம்.

வெளியில் வரும்போது அவகாணிக்கென். பிச்சையெடுப்பதற்கென ஒரேயொரு பெண்மாதிரிமே இருந்தாள்.

எனக்குச் சற்று ஆச்சரியமாகவே இருந்தது. கோயில்களில் சற்று அதிகமாகவே பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பது வழக்கம். ஆனால்,

“என் மீட்டும் தனியாக இருக்கிறாய்?” என்று அந்தப்பெண்ணைக் கேட்டேன்.

“குளிருங்க அதாங்க...!” என்றாள் அந்தப்பெண்.

குறிஞ்சிக்குமாரனை அடுத்து நாங்கள் கொடைக்கானலில் புகழ்பெற்ற செட்டியார் பூங்காவுக்குச் சென்றோம்.

பல தமிழ் சினிமாப் படங்களில் காதல் காட்சிகள் இப்பூங்காவில் இடம்பெற்றுள்ளன.

சினிமாப்படம் எடுக்கும் விதத்தில் சற்று அழகாகவே அது அமைந்திருந்தது.

பல வர்ணங்களில் பூக்கள் பூத்திருந்தன.

வர்ண மலர்களில் மனத்தைப் பறிகொடுக்காதவர்கள் உலகில் யார் இருக்கிறார்கள்? அந்த மலர்களைப்பறிக்க மனம் துடிக்கும். ஆனால்,

“பூக்களைப்பறிக்காதீர்கள்” என்ற அறிவித்தல் அதனைக்கடுத்துவிடும்.

மலர்களையே நினைத்தவாறு மலையேறத்துவங்கினோம்.

வாகனம் மெதுவாக ஊர்ந்தவாறு வளைந்து நெளிந்து சென்றது.

எமது வாகனத்துக்கு எதிரே ஒரு பஸ் சென்றது.

அதில் கோளத்து இளம் சிட்டுக்கள் செல்வதாக சாரதி கூறினார்.

(அடுத்த இதழில்)

வைகாசி-ஆனி பூவரசு நிறுவனிலே,

பிரேமன் தமிழ்க்கலைமன்றத்தின்

“உறவுகள்” கூடுகட்டிக் குடியிருந்தது.

அழகுக்குள் அழகிருந்து எனை அவனைத்தது

அன்புக்குள் அன்பிருந்து எனை நெகிழவைத்தது

உறவுகள் அழைத்தெனக்கு விருத்துவைத்தது.

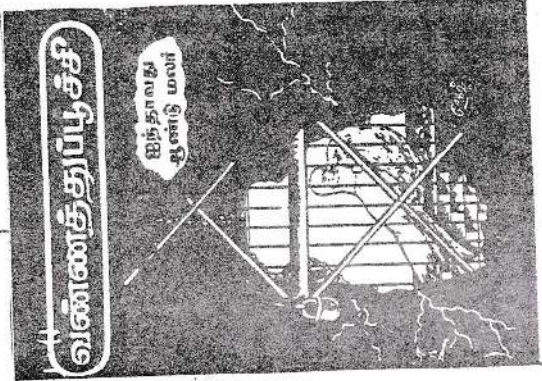
மொத்தத்தில் பூவரசு எனைக் கொள்ளைகொண்டது.

-அன்புடன்,
சாத்தி நிவாஸ்
(பிரேமன்)

வண்ணநூழ்ப்பூச்சி
ஐந்தாவது
ஆண்டு மலர்

வண்ணநூழ்ப்பூச்சி

ஐந்தாவது
ஆண்டு மலர்

Zur Eszenhoer Muehle 4,
3538 Marsberg 15,
GERMANY.
Tel 02992/ 5855

ஐந்தாவது ஆண்டு மலர்

எண்ணம்

சூட்சுமிகை ஒன்றை வெளிப்படுத்துவது என்பது மிக இலகுவான விடயம் என்றும் பேணாமை போடும் இருந்தால் எழுதிவிடலாம்; சூட்சுமிகையை அடித்தது ஒரு பொது நிறுவனம் உதவி புரிந்தால் ஒரே நேரம் சூட்சுமிகை நடத்திவிடலாமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

எழுதுவது இலகுவாக இருக்கலாம், ஆனால் எழுதும் அந்த எழுத்துக்கள் தனது தினத்துக்கு, தான் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணுக்கு, தான் வாழும் இடவழிக்கு நல்லதைப் படைக்கக் கூடியதாகவும், முன்னேற்றப் பாதைகளை உருவாக்க வல்லதாகவும் இருக்கவேண்டும். பகுத்தறிவை வளர்த்து முடக்கொள்கையை தகர்த்தறிய வல்லவனாய் அறிபானை இருளில் சிட்டுநீர் அதர்மங்கள் செய்வோருக்கு அறிவு ஒளிபூட்டும் தீர்வ வழி காட்டவல்லவனாய் இருக்கவேண்டும். என்பதற்காகவே அல்லது எம்முடன் சுறுக்கு வேறுபட்டவர்களைத் தாக்கி இழந்தது எழுதவேண்டும் என்பதற்காகவே நாம் பேசுவதை எடுப்போசில் எதைக்கும் படைத்துவிடாமட்டாது. மாறாகப் பலிபூசுக்கும், பரிசுபடுத்தும் உரிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகும்.

பேணாக்கள் அறிவிலிய் பேசுகளை விரட்ட வேண்டுமே தவிர, அவற்றுக்கு உண்மையான வளர்க்கக்கூடாது. பரிசுபாதைகளை உணர்வுடன் உருவாக்கி வழிநடத்தவும் பேணாக்கள் கவனம்வாட்ட வேண்டும். வறமையைப் போக்க, அறிவுகளைத் தடுக்க, பண்பாடுகளை வளர்க்க கலைபுணர்வுகளைச் செழிக்க வைக்க எழுத்துக்கள் பிறக்கவேண்டும்.

மனத்தில் சுதந்திரம், எண்ணத்தில் தூய்மை, அறிவில் தெளிவு, செயலையில் உறுதி என்பன இருந்தால் நான் எழுதுகிறேன். மக்களுக்குச் சுதந்திர உணர்வையும், தூய்மையையும், தெளிவையும், உறுதியையும் ஏற்படுத்தவல்லவனாக இருக்கும். இல்லை போல் சொல்லலாம், செயலோன்றாது பயனற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுவோம். இதனை உணர்ந்து அறிவுப்பலியை எழுது பேசுதொடர்கிறது. இந்து ஆண்டுக்குள் தொடர்ந்து எழுதி வந்திருக்கிறது. இந்த எழுத்துக்கள் மக்களின் மனதைத் தொடுமானால் அது நான் செய்த பாக்சியே. எனக்குத் தெரியாததை நான் எழுதுவதில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவை, என் தெரிந்த உதவிபாதை எழுதுகிறேன். நன்மைகள் எனது சமூகத்துக்கும், உலகத்துக்கும் சூவிய வேண்டுமென்ற உள்சத்திலேயே எழுதுகிறேன். இது எனது திறமையல்ல. இந்த ஆற்றலைத் தந்தவன் இறைவன். இதை உணர்வளர்க்கவும், தடுக்கவும் அவனால் முடியாமல்பாதை நான் அறிவேன். மனிதனின் இயக்கமே இறைவனின் சக்தியால் ஆளப்படுகிறது. இதனால் மமதை கொள்வது மனிதனுக்கு ஆகாது.

ஒரு சூட்சுமிகை நடத்துவது அத்தனைக்கும் பெரும் பொழுதையும், பணத்தையும் செலவிடுவாரே தவிர, அதிலிருந்து பணம் பெறமுடியாமல் நிறைபது முற்றுகொப்பு. இலாபமில்லாமலான இயக்கமெல்லாம் சூட்சுமிகை வெளிப்படுகிறார்கள் என்று சிலர் கதைப்பதும் உண்டு. இல்லாம் உண்டு தான், இங்கு நேர்மையான வாய்ச்சிலில் அல்ல; தரிமத்தின் வாய்ச்சிலில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. சூட்சுமிகை மட்டுமல்ல எந்தவொரு காரியத்தையும் கடமைபுணர்வுடன் இல்லாமல் கருதாது அடுத்தவருக்குத் தங்கு விளைவிக்காத விதத்தில் உலகநன்மை பேசுவதற்குள் தர்மம் பேசும் என்பதை உணர்ந்து தீயது களைந்து நல்லது படைப்போம். எழுது தாயகத்தின் தூய் திட்டக்களம் பேசுமென்று தூக்கிடுவோம். சமைய உலகைப் படைக்க எழுதுகிறோம். சூட்சுமிகை அறிபானைப் பேசிய விரட்டப்படத்தக்களைப் படைப்போமென்று அனைத்து எழுத்துக்கள் சரோதரங்களையும் அளிப்புடன் அறிவணைகிறந்து வளர்ணத்துப்பூச்சி.

வண்ணநூழ்ப்பூச்சி
ஐந்தாவது ஆண்டு மலர்

நூலைப்போலை சேலை.

அந்த எலக்ரோனிக் கழகாரர் அவழிக்கொண்டேயிருத்தது. ஆனால் அவளது குரக்கத்தை அச்சத்தம் எதுவந்ததிலும் இடைஞ்சல் செய்யவில்லை. அவ்வளவு ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்தான் ரோகா.

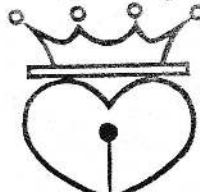
"பிள்ளை! எலாம் அடிக்குதல்லை? அவ்வளவு சித்திரையோ?" - அருகிலிருந்த கழகாரத்தைவிட அடுத்த அறையிலிருந்து அந்திய அம்மாவின்குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு விழித்தவன், படுத்திருந்தபடியே அவசர அவசரமாக அதைபிறுத்தக் கையெடுக்க அது கீழே விழுந்துவிட்டது.

"சரியே? மணிக்கூடு சரியே? வரவர உனக்கு வேண்டாப்புக் கூடிப்போச்சு! அப்பிடி என்னடி வெட்டிப்படுவ்கினனி இவ்வளவு அலுப்படிக்க? சரி சரி கெதியா எழும்பி முகம் கழுவிப்போட்டு வெளிக்கிட்டு சூலைக்கு நேமாச்சு!"

கேற்று கீச்சல் குளத்தில் கெடுகோம் கீச்சல் அடித்ததுதான் இந்த அலுப்புக்குக்காரணம் என்று எப்படி அவன் அம்மாவுக்குச் சொல்வான்? குற்ற உணர்வுடன் கூவிக்குறுகி மெதுவாக நடந்து குளியலறைக்குச் சென்றவன் கதவைத் தாழ்ப்பாள்போட்டுக்கொண்டதும் அப்படியே சிலையோலக் கண்களை மூடிக்கொண்டு கின்றான்.

கேற்று கட்டுவையெல்லாம் அவளையும் நீறி அவள்மனத்துள் இருந்து இங்குக் கிண்கிண்ப்பை உட்கூக்கொண்டிருத்தான். அம்மாவுக்குத்தெரியாமல் அவள்செய்த முதல் குற்றம் இதுதான். இதுவரை அவளைக் கண்டாலே அவளுக்குப் பிடிப்பதில்லை. பொதுவாகவே வெள்ளைத்தோல்களுடன் அவள் சேருவதேயில்லை. தானுண்டு தன் படிப்பிண்டு என்று மிகவும் அமைதியாக இருக்கும் சபாவம் அவளுடையது. ஒரேயொரு ஜோமானியச்சிறுமி-வெறல்காவுடன்-மட்டும் கலகலப்பாகப் பழகுவான். மற்ற எவருடனும் பேசவேமாட்டான். அடதவ்வாறிருக்க அன்றும்மட்டும் கீச்சல் குளத்தில் ஒரேகாளில் அவ்வளவு கெருக்கம் எப்படி ஏற்பட்டது?

எல்லாம் அந்தப் பள்ளித்தொழி வெறல்காவின் சாகசம்தான். இவளையும் எவ்வோரையும்போலக் கலகலப்பாக்கவேண்டும் என்ற உலவெண்ணத்தில் அடிக்கெட்டித் தக்கிரிம். ஆயிவ் பற்றிப்பயிற் றுரேயப்பய கவாச்சாரத்தையும் ஒப்பிட்டுப்பேசி ஆசிய கவாச்சாரம் மூடத்தனமானது என்று பரிசாகசம் செய்ததன்மூலம் இதை ஒரு மாண்பிரச்சினையாக்கி அவளைச் சம்மதிக்கவைத்துவிட்டான் வெறல்கா. தொலைக்காட்சியில் தினமும் அவள்பார்க்கும் முத்தக்காட்சியில் தானே சம்பந்தப்பட்டதை நினைக்கவே ரோகாவுக்கு ஆனந்தம் தாக்களில்லை. திரைப்பட சட்டகைகளைப் பாராண செய்துகொண்டு கண்ணாடியில் தன் முகத்தையே திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தான். வயதுக்குநீறி வளர்ச்சியடைத்த அங்ககீசன் வயதுக்குநீறிய உயரம். இத்தனையையும்விட துருக்கி இனத்தவர்களைப்போல பளிச்சென்ற கிரம். இவையெல்லாம் சேர்ந்து அவன் ஒரு பன்னிரண்டுவயதுச்சிறுமி என்பதை மறைத்து அவளை ஒரு முழுமையான

மூன்றாவது பரிசுபெற்ற
சிறுகதை.

மெண்ணாகவே இனங்காட்டிக் கொண்டிருந்தன. அதனாலேயே அவளுடன் கைகோர்ந்துக்கொண்டு சுற்றவேண்டும் என்று அவளுடன் பாட்கூடும் ஹோமானியப் பையன்களுக்கெல்லாம் போட்டி. அவர்களில் ஒருவன் தான் அன்று கீச்சன் குளத்தில் ஹெல்காவின் உதவியோடு வென்றுவிட்டான்.

“பிள்ளை..கெதியா முகங்கழுவீப்போட்டு வாவன்! தேத்தண்ணி ஆறவெல்லே போகுது?” அடுப்படியிலிருந்துவந்த அம்மாளின் குரலில் சற்று விடுபட்டுப்போன சினைவுகளை மீண்டும் இழுத்து ஒட்டவைத்துக்கொண்டு மேலும் தலையைத்திருப்பி அழகுபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

“உங்கை என்னடி செப்கிறாய்? தண்ணிச்சத்தமே கேக்கேல்லை?” குளியலறையில் கதவில் ஓங்கியடிந்தபடி அம்மா போட்ட சத்தத்தில் திடுக்கிட்டு தண்ணீர்க்குழாயைத்திறக்கப்போனவள் தடவென்று தடுக்கி விழுந்துவிட்டாள். முழங்காலிலிருந்து இரத்தம் இலேசாக கசிந்துகொண்டிருந்தது. அவசர அவசரமாகக் கட்டி காலவக்கடன்களை ஒப்பேற்றிவிட்டு வந்தவள் இலேசாகச் சூடறியிருந்த தேனீரை ஒரேமூச்சில் இழுத்துவிட்டு காலைச் சாப்பாட்டையும் வேண்டாமென்றுப்பாக முடித்துக்கொண்டு முதுகில் புத்தகப்பையுடன் குதித்தபடியே படியிறங்கிப்போனாள் பள்ளியைசேர்க்கி, மகன்போகும் அழகையே வாசலில் நின்று கண்கொட்டாமல் பார்த்தபடி நின்றாள் காயினி. ஆமாம், காயினியின் ஒரேமகன்தான் ரேகா, சுமார் பதினொரு வருடங்களுக்குமுன் ரேகா ஆறுநாதக் குழந்தையாக இருந்தபோது ஹோமலிக்கு வந்தவன் தான் காயினி. வாழ்த்துகாட்டுகிறேன் என்னும் சவாலுடன் புறப்பட்டவன் இன்னுவலரை வாழ்த்துகாட்டியே விட்டான். இனி எதிர்காலம் அவளின் அன்புமகள் ரேகாவின் பொக்கிஸ்தான் தங்கியுள்ளது.

சி.சற்குருநாதன்.

மகளைப்பள்ளிக்கு அனுப்பிவிட்டு பழைய கடிதம் ஒன்றைத் தேடியெடுத்து வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அது உடனில் அவள் இருந்தபோது அண்ணன் சிவராஜனால் கொழும்பிலிருந்து எழுதப்பட்ட கடிதம். சிவராஜனும் அவளும் ஒருதகப்பன் பிள்ளைகள், ஒருதகப்பன் பிள்ளைகளே தவிர ஒருதாய்வயிற்றுப் பிள்ளைகள் அல்ல. சிவராஜனின் தாய் இறந்தபின் இரண்டாமிதாரமாக வாழ்ந்தவளின் மகந்தான் காமினி. குடும்பமே பவ சிக்கல்கள் நிறைந்த குடும்பம். காமினிக்கு ஏழுவயதுவரை குடும்பத்தில் அவ்வளவு பெரிதாக சிக்கல் ஒன்றும் எழவில்லை. அதன்பின்தான் அந்தப் பெரிய சிக்கலே ஆரம்பமானது. தனியார் கடைபொன்றில் வேலைபார்த்துவந்த காமினியின் தந்தை கடை அலுவலரைக்கொழும்பு சென்றால் திரும்ப எப்படியும் ஒருவாரமாக ஆகும். இந்த இடைவெளியில் காமினியின் தாய்க்கும் பிள்ளைருவானத்க்கும் ஏற்பட்டிருந்த கள்ள உறவு ஒருநாள் கையும் பெய்யுமாகப் பிடிபட்டு சத்திசிரிக்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. ஆத்திரமடைந்த காமினியின் தந்தை வீட்டுக்குவருவதையே நிரூபித்த கொண்டநுமட்டுமின்றி சிவராஜனையும் கொழும்பிலேயே வைத்துப் படிக்கவைத்தார். சிவராஜனுக்குச் சித்தியை அறவே பிடிக்காது. ஆயினும் தந்தை காமினியில்மட்டும் அவன் எல்லையற்ற பாசமவைத்திருந்தான். அடுத்த ஏழுவருடங்களுக்கு ஒருவாழ்கத்தை ஒருவாழ்க்கையில்வையாயினும் கடிதங்களிலேயே பாசங்களைப் பிரமாதிக்கொண்டார். தந்தையை கேரில் பார்த்துப்பேசுவோண்டும் என்று சிவராஜன் திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருந்த அந்த வேளையின்தான் காமினியைப்பற்றிய அந்தச் செய்தியும் அவன் காதில் விழுந்தது. பள்ளித்தோடுகளோடு பூள்ளித்திரியவேண்டிய அந்தப் பதினாலு வயதில் அவள் தாயாகியிருக்கிறாள் என்று கேள்வியுற்றதும் சிவராஜன் கொதித்தெழுந்தான். அதற்குக்காரணமானவனைக் கண்டதூண்டலாக்குவேன் என்று ஆவேசப்பட்டான். ஆனால் அடுத்தநாளே காமினியின் கடிதத்தில் வந்த செய்தி அவளை உறையவைத்தது.

“நான் அவரை மனசாகக் காதலித்தது உண்மைதான். அவர் உயிருடன் இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக என்னைத்தான் திருமணம் செய்துகொண்டிருப்பார். ஆனால் எனது விதி...கள்ளக்கடத்தல்படகொன்றில் செல்லும்போது கடற்படையினால் கட்டுக்கொல்லப்பட்டுவிட்டார்...” -அவள் அழுதழுதுதான் அந்தக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறாள் என்பதற்கு இடையிடையே அழிந்திருந்த சிவ எழுத்துக்கள் சான்று பகர்ந்தன.

சித்திநாள் இத்தனை வயசுக்குமேவை பெரிசெய்கென்றா இவளுக்கு இந்தப் பதினாலு வயதுக்கை அப்பிடி என்ன அவசரம் வந்துது? எங்கடை குடும்பமே இப்பிடியான குடும்பம் என்னா காலு சனம் சிரிக்கட்டும் என்னதொனை? இங்கிவாந்து. அமெரிக்காவிலையே பதினெட்டுவயசுக்குமேவைதான் எதுகும் நிறைச்சபடி செய்யுங்கள்...இது...?இதை என்னெண்டு சொல்லுறது? அது அவளிலை பிழையில்கலை தாயைப்போவதானே பிள்ளையும் இருக்கும். -தவிமையில் இருந்து பொருமிக்கொண்டிருந்தான் சிவராஜன். அப்பாவைப்போவவே எதைகும் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்துவிடுவது என்று தீர்மானித்து அந்த ஆத்திரத்தில் அவன் எழுதிய கடைசிக்கடிதத்தைத்தான் காமினி அன்று வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அந்தக்கடிதத்தில் இருந்த ஒரு வசனம்தான் அவளின் இந்த வைராக்கியத்துக்குக்காரணமாக அமைத்துவிட்டது.

.....தாயைப்போவ பிள்ளை நூலைப்போவ சேவை என்பதை கிருபித்துவிட்டாய்!
 ..... -இது ஒரு பழமொழிதான் அதையும் அவன் எழுத்துப்பிழையோடு எழுதியிருந்தான். அவளும் அதற்குப்பதினாக, ...நூலைப்போவை சேவை

அல்லா நூலைப்போல சேவை, இதில் எழுத்துப்பிழை மட்டுமல்ல
இந்தப் பழமொழியே பொய்யென்பதை கிருபிக்கும் வகையில் என்மகன் ரேகாவை
வளர்த்து ஆளாக்குகிறேனா இல்வையா பார், என்று பதினுக்குச் சவால் கடிதம்
அனுப்பியீட்டு அதை கிறவேற்றும் மார்க்கம் தெரியாமல்
தனித்துக்கொண்டிருந்தார், இந்த வட்சணத்தில் காமினியின் தாயும்
மறுமணம் செய்துகொண்டு தனிக் குடித்தனம் போய்விட்டாள், காமினியாடு
திண்டாட்டமாகப் போய்விட்டது, இருந்த ஒரே ஆதரவு தாய்தான், அதையும்
இழந்தபிறகு அவள் யாரின் உதவியோடு அக்குழந்தையை வளர்த்தெடுப்பார்?
அரைவாயிறு கால்வயிறோடு குழந்தைபிறந்து ஆறுமாதமாகியும்
அண்ணனிடமிருந்து எதுவித கடிதமோ வாழ்த்துச் செய்தியோ இல்லை,
அவளுக்கு அண்ணனைவிடால் இப்போது யாரும் ஆதரவு தரமாட்டார்கள்,
பரிவீகிப்பு பத்தும் பறந்திடுமல்லவா? அந்தப்பத்தில் ஒன்றாக ரோஷமும் பறக்க
அண்ணனைத்தேடிப்பறப்பட்டார் தங்கை, அவளை கேட்கில் கண்டு தன்
நிலையைச் சொல்லி அழுதால் அவன் மனம் மாறக்கூடும் என்ற
எதிர்பார்ப்புடன் ஆறுமாதக்குழந்தை ரேகாவுடன் அவள் கொழும்புகோக்கிப்
பயணமாணாள், அவ் கு அவளுக்குப் பேரிடிபொன்று காத்திருந்தது,
பெருங்கடிப்பட்டு அண்ணனின் விளாசம் தேடிப்பிடித்துப் போய்க்
கதையைத்தட்டினால் அவ் கு வேறொரு வாயிபன் கின்றிருந்தான், தன் பெயர்
ரகுவரன் என்றும், இந்த அறையின் சிவராஜனுடன் தான் தங்கியிருப்பதாகவும்
தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்ட அந்த இளைஞன் சிவராஜன் வெளியே
சென்றிருப்பதாகக்கூறி அவளை அவன் வரும்வரை விருப்பினால் உள்ளேவந்து
காத்திருக்குமாறு அழைத்தான், ரகுவரனின் தோற்றம் அவன் பார்வை
அவளுக்குக்கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை.

“சரியான வில்லை மூஞ்சி” -முன்னுமுடிச்ச திரப்படத்தில் ஸ்ரீதேவி கூறிய
வசனம்தான் அவளுக்கு ரூபகத்துக்கு வந்தது, ஆனால் அவளை
கம்புவதைத்தவிர வேறுவழி இருக்கவில்லை அவளுக்கு, “சரி
மூக்குக்குமேலை போட்டுதாமமுழம்போனாவென்ன சாண்போனாவென்ன, ஏதோ
விதிப்படி கடக்கட்டும்” தன்னு சவாவை விதியிடும் பாரம் கொடுத்துவிட்டு
அறையினுள் அழைத்தார் அறையின் இரு கட்டில்கள் காட்சியளித்தன,
“இதுதான் உங்கடை அண்ணையின்னார கட்டில், குழந்தையை அதினை
கிடத்திப்போட்டு இருக்கோ, சான் உங்களுக்கு ி போட்டுக்கொண்டுவாறன்!”
-அவன் பேச்சில் குறைவுதொவித்தது, மூரடன்போலத் தோற்றமளித்தாலும்
ரகுவரனின் மென்மையானபேச்சு அவன்மனதிற்குப் பெரும் ஆறுதலாக
இருந்தது, ஆறுமட்டுமல்லாமல் அறியாப்பிராயத்தில் தான் செய்த
நிறுவனங்காக தன்னை அறவே வெறுத்து ஒதுக்கிய அண்ணனை இவனுடன்
ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் செய்தார்.

“சே! எவ்வளவு கல்வ பெடியன்போலக்கிடக்கு!” அவன் இருந்த நிலைமையில்
பாரையாவது கம்பித்தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டான்,
இரவு வெகுநேரமாகியும் இன்னும் அண்ணனைக் காணோம், என்ன
செய்வதென்று தெரியாமல் எங்கோ பார்த்தபடி ஆழ்ந்த சிந்தனையில்
மூழ்கியிருந்தான், “ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பெண்கள் தாம்
நிலைத்தபடி வாழலாம், அவ்கெல்லாம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு சுதந்திரம்
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இங்கு ஏட்டளவிலும் மேடைப்பேச்சிலும் தான், அதை
கடைமுறைப்படுத்த ஏன் தயங்குகிறார்கள்?” -தமிழ்ச்சமூகம் என்னும்
கீதமன்றில் வழக்கொன்று தாக்கல் செய்துகொண்டிருந்தது அவள் மனம்,
அதாவது திருமணம் செய்துகொள்ளாமலே இன்னொரு குழந்தையைப்
பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய சட்டங்களை கடைமுறைப்படுத்துமாறு கோரிக்கை
விடுத்துக்கொண்டிருந்தார், “சிவாவை இன்னும் காணவில்லை”சான்

போய்ப்பாத்துக்கொண்டுவாறன்; உங்க உதிவை படுக்கிறதெண்டாப் படுங்கோவன்!" சர்வ சாதாரணமாகச் சொல்லிவிட்டுப் பதிலுக்குக் காத்திராமவே வெளியேறினான் ரகு. குழந்தை அமைதியாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவனுக்கும் பிரயாணக்கலைப்பு, தூங்கவேண்டும்போலிருந்தது. குழந்தையை அணைத்தபடி ஆயர்ந்து தூங்கிவிட்டான்.

விடிந்து வெகுசேரமாகிவிட்டிருந்தது. ரகு இன்னும் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலேயே இருந்தான். அவன் எத்தனைமணிக்கு வந்துபடுத்தான் என்பதே அவனுக்குத் தெரியாது. "பாவம் எங்கையெல்லாம் தேடியவைவாசாரோ?" -ரகுவிடம் அணுகாபமும் அதேவேளை அண்ணலில் ஆத்திரமுமாக வந்தது அவனுக்கு. "இண்டைக்கெண்டு எங்கை போய்த்துவைவாசார்?" -வாயாரத்திட்டிக்கொண்டான். அரைமணிசேரத்தில் குழந்தையின் அலுவல்களெல்லாம் பார்த்துமுடித்து ரகுவுக்கும் தனக்குமாக தேவீரும் தயாரித்துவிட்டான். ரகுவிடம் தேவீரை மேசையீடு வைத்துவிட்டு குழந்தையின் அருகிலேயே கட்டியில் இருந்து தனது தேவீரை அருந்த ஆரம்பித்தான். அப்போதுதான் விழித்துக்கொண்ட ரகு அவளைப்பார்த்துப் புன்சிரிப்பொன்றை உதிர்த்துவிட்டு எழுந்துபோய்த் தனது காவைக்கடன்களை முடித்துவிட்டு வந்து தனது தேவீரைக் கையிலெடுத்தபடி பேசத்தொடங்கினான். "காமினி!" -என என் பழகியவனைப்போல அவளைப்பெயரிட்டு அழைத்து ஆரம்பித்தான். "என் இப்ப சொல்வப்போறதைக்கேட்டுத் தயவுசெய்து சத்தம் போடாதையுங்கோ... பக்கத்து ரூம்காரர் என்ன ஏதெண்டு வந்திருன்னம் இஞ்சை!" -இதைச்சொல்லிவிட்டு அவள் முகத்தையே உற்றுக்கொக்கியபடி சிறிதுசேரம் இருந்தான். அவளும் அவன் என்ன சொல்வப்போகிறானோ என எதிர்பார்த்தபடி அவன் வாயையே வைத்த கணவாய்காமல் பார்த்தபடி இருந்தான்.

"உங்கடை அண்ணையை போனகிராமம் ஆரோ அஞ்சாங்குறுக்குச் சத்தியிலைவைச்சுக் கடத்திக்கொண்டுபோயிற்றாங்கள். இப்ப எங்கை எண்டு தெரியாது. வந்த உடனை என்னெண்டு இதைச்சொல்லிறதெண்டுதான் நான் சொல்வேல்லை!" -அவனுக்கு இதை எப்படி கம்புவது என்று தெரியவில்லை. தனது தலை நன்னை விட்டுப்போய்ச்சுற்றிவருவதைப்போன்று பிரமை அவனுக்கு. தன்னையும் மீறி விட்டு அழுதான். கட்டியில் இருந்தபடியே பக்கவாட்டில் சரிந்து தலையணையில் முகம்புதைத்து அழுதுகொண்டிருந்தான்.

"காமினி சத்தம் போடாதையுங்கோ... பக்கத்து ரூம்காரர் என்ன நினைப்பினம்?" -அருகில்வந்து அவள்முதுகில் தொட்டு உலுக்கியபடி சொன்னான் ரகு. சடுதியாக அவள் அழுகையை நிறுத்தவேண்டி ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை என்றுதான் அவன் அவள்முதுகில் கையை வைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அவளைப்பொறுத்தவரை அது ஒரு பெரிய விஷயமே அல்ல. அவளுக்கு ஏதாவது ஒன்று கடத்தால் ஏனென்று கேட்பதற்கே ஆளில்லாதநிலையில் இதுவா பெரிய விஷயம் என்று பேசாமல் இருந்துவிட்டான். அதுமட்டுமல்லாமல் அவள்மனம் பட்ட வேதனைக்கு அப்படி ஒரு அரவணைப்புத் தேவைப்பட்டது போலிருந்தது. அவனுக்கு, அந்தநிலையிலும் தன் குழந்தைக்காகத் தான் வாழ்த்தே தீரவேண்டும் என அவள் ஆழ்மனம் குரல்கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்தது. எதிர்பாரில்லாத அந்த நிலையைக்கண்டு ரகுவும் வைத்த கையை எடுக்க முன்வராமல், விணையொன்றை நீட்டுந் பாவனையில் வீரல்களால் அழுத்திந் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். சேரம் ஆக ஆக தொடுகை தடவவாகி தடவல் பிடியாகி பிடி சங்கமத்தில் போய்கின்றது. நிலவின் மறுபக்கத்தை கிரீமவான

முகத்துடன் குழத்தை பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. அந்த வாயில்லா
 ஶீவனை...பச்சைமண்ணை சாட்சியாகவைத்து கத்தர்வ மணமொன்று அங்கு
 அரங்கேறியது. தனக்கு அப்பாகிடைத்த சக்தோஷத்தில் குழத்தை
 சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தது. கொஞ்சகேரத்தில் நிலைமைக்குத்திரும்பிய இருவரும்
 ஒருவர்முகத்தை ஒருவர் பார்க்கவே சங்கடப்பட்டனர். சிவநிமிட
 அமைதியின்பின் அவன்தான் பேசத் தொடங்கினான்.

“காமினி என்னை உங்களுக்கு முன்பின் தெரியாது, என்டாலும் இவ்வளவுதூரம்
 போயிற்றம். ஆனா ஒண்ணுமட்டும் சொல்லிற்றன்; ஒரு பொம்பிளையைத்
 தொட்டுப்போட்டு விடுற பழக்கம்மட்டும் எனக்குக் கிடையாது!”

“பழக்கம் என்டா? இதுக்கும் முந்தியும் பல அணுபவம் இருக்கோ?”
 -அவள்மனம் கேட்க நினைத்தது. ஆனால் அவள்
 கேட்கவில்லை. அவளைப்பொறுத்தவரை அந்த ஆராய்ச்சியே அவசியமில்லாத
 ஒன்றாகப்பட்டது; அவன் தன்னைத் திருமணம் செய்துகொண்டால் அது தனது
 அதிர்ஷ்டம். அல்லது ஆயிரத்திலொன்று. இந்த மன நிலையோடு எதுவும்
 சவனமற்ற முகத்துடன் குழத்தையைத் தடவிக்கொண்டிருந்தான். அவனே
 மேலும் தொடர்ந்தான்...

“உங்களுக்குப் பிரச்சினையில்லையென்டா நான் உங்களைக் கல்யாணம்
 செய்யிறன்” அவள் எதுவும் பேசவில்லை. முகத்தில் மட்டும் சிறிது நிம்மதி
 தெரிந்தது.

“மற்ற ஆம்பிளையள்மாதிரி என்னை நினையாதையுக்கோ. இப்பிடு பொரு
 பொம்பிளைக்கு வாழ்க்கை குடுக்கவேணும் என்டதுதான் என்றை
 இலட்சியம். இஞ்சை உங்களைச் சக்திச்சது தற்செயலா என்டாலும் என்றை
 வாழ்க்கை இதுதான் என்டு எப்பவோ முடிவு கட்டற்றன். எனக்கு உங்கடை
 குடும்ப விஷயம் எல்லாம் தெரியும். சிவாவோடை உங்களுக்காக எத்திளைகான்
 வாதாடியிருப்பன் தெரியுமே? எங்கடை சனம் திருத்தவே திருத்தாது காமினி.
 சின்ன விஷயங்களையெல்லாம் பெரிசாக்கி கண்ணகி சீதை என்டு புராணம்
 படிச்சுக்கொண்டிருக்குவ்கள். உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரியுமே
 காமினி?..நான்...” -தன்னைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காகத்தான் அவன் இப்படி
 அதிகப்பிரசங்கித் தனமாகப்பேசுகிறான் என்பதைப்பிரித்துக்கொண்ட காமினி
 அவளை மேலும்

பேசவிடாமல்செய்ய தான் ஏதாவது பேசியே ஆகவேண்டும் என்பதற்காக
 வாயில்வந்ததைச் சொல்லிவைத்தான். “இப்ப நான் இருக்கிற நிலைமையிலை
 என்னத்தைச்சொல்லப்போறன்? இப்ப நீங்கள் எனக்குத்தெய்வம் மாதிரி...”

“அதும்சரிதான். புருஷன் என்டாத் தெய்வம் என்டுதானை சொல்லுறவை”
 அவள் -ஏதோசொல்லவேண்டும் என்டதற்காகச்சொல்ல, அவன் அதிகம்
 ஂணர்ச்சிவசப்பட்டு தனது புரட்சிவாதத்தையே மறந்து பேசினான். அவளின்
 முகமாற்றத்தில் அதைப்பிரித்துக்கொண்ட வன் நிலைமையைச்சக்தாசித்துக்கொண்டது.

“காமினி இனி நான்கள் இஞ்சை இருந்தா எங்கடை சனம் எங்களை
 வாழலிதாது! எனக்குத் தெரிஞ்ச இடம் ஒன்றுவை கொஞ்சக்காக
 மாறிக்கொண்டுறான். ஜோர்மனிக்குப் போவாரே?” -பெரிய பெரிய
 வார்த்தைகளைப் பரிமாறிக்கொண்ட அந்தத் தற்காலிகக்குடும்பம் நிரந்தரமாக
 காட்டைவிட்டு வெளியேறி ஜோர்மனியில் தஞ்சம் புகுந்தது. ஜோர்மனியில்வந்து

குடியேறி சுமார் ஆறுமாதங்கள்வரை ரகு காயினி குடும்பத்தில் எதுவித பிரச்சினையும் இல்லாமல்தான் இருந்தது. அதன்பின் தான் காயினியின் விதி ரகுனின் மனைவியின் உருவில் ஹோம்ஸிக்கு வந்துசேர்ந்தது. ஆமாம் ரகு ஏற்கனவே திருமணம்செய்து ஒரு குழந்தைக்கும் தந்தையாவான். அட்டாஇதிலும் ஏமாற்றம்தானா? அவன்மனைவி வரும்வரை அவனுக்கு நான் விருந்தாகியதுதான் மிச்சமா? ரகு, பெண்குத்திரம்பற்றிப் பொரிந்து தள்ளியதெல்லாம்...? ஒகோகிணைந்தபோது எல்லாம் பாலியல் இன்பத்தைத் தங்குதடையில்லாமல் அனுபவிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த வெறும் புரட்சிவாதிகள் பெண்குத்திரம்பற்றிப் பேசுகிறார்களோ? ஒவ்வொருபெண்ணும் ஒவ்வொரு ஆணிடம் அடிமைப்பட்டுப்போனால் இந்தப் புரட்சிவாதிகளுக்கெல்லாம் பண்பெண்களுடன் சல்லாபம் செய்வது கஷ்டமாகிவிடுமல்லவா? இவர்களின் துரோகச்சித்தனைகனையெல்லாம் ஒருநூல்ஷயில் வெளியிட்டு இவர்களது முகத்திரையைக் கிழிக்கவேண்டும். புத்தகம் எழுதும் பாவனையிலேயே மனதுக்குள் திட்டிணாள் காயினி. இனி ரகுனின் முகத்திலேயே விழிப்பதில்லையென்ற சபதத்துடன் ஹோம்ஸியிலேயே வெகு தொலைவிலுள்ள ககரம் ஒன்றிற்கு மாறிவிட்டாள். தனது மகனையாவது காலுபோர்மதிக்க வளர்த்தெடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அவள்வாழ்வின் ஒரேயொரு இவட்சியம். ஆனால் ரேகா? நூலைப்போலை சேலையா? நூலைப்போல சேலையா? பொறுத்திருத்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

4 துக்க விதை

இடம் மாறிச்சொற்கள்
எங்கெங்கோ தனித்திருக்க
முடமாகி முடிக்கின்ற வரிகள்
இதற்கு இட்ட பெயர் இன்று-
புதுக்கவிதை!

இரவல் மொழிகலந்து
சாடியும் காலடியும் மறந்து
போடிக்கப் புனைவதெல்லாம்
புதுக்கவிதை யாகுமோ?
வாடித்த வெள்ளம்
வாய்க்கால் வழியோடி
மடைதிறந்தாற்போலே
தடையின்றித் தமிழ்ச்சொற்கள்
தாளமுடன் வந்து
கூடவரும் பொருள் கயத்தை
கொடிட்டு உணர்த்தும்
பாடலது ஒன்று போதும்
பல்லாண்டு வாழும் தமிழ்!

வானோடும் வில்வோடும்
வளர்ந்தபிள்ளை
பொராட்டம் இதற்கொன்றும்
புதுமை இல்லை
முண்டிடி வளராதநூல்
தன்னொளி வீசும்
புவோடு உறவாடும்
இன்பம் கொண்டு
புதுக்கவிதைப்பெண்ணணங்கே
பொலிவோடு வாராயோ
கானோடு பத்திரிகையில் கானும்
கறுமணத்தைத்தாராயோ?

— P. இராஜகாந்தன்.

ஒவியர் சேகர் ஷால்சினார்;

... யாழ்ப்பாணத்தில் நான் வாழ்ந்த காலங்களில் 'ஈழநாடு பத்திரிகையில் ரமணி, லங்கா போன்ற ஒவியர்களின் படங்களைப் பார்த்துவிட்டு அப்பத்திரிகையில் என் ஒவியங்கள் வெளிவராதா என்று நான் ஏங்கியதுண்டு. எனது, அந்த ஏக்கத்தை 'பாரிஸ் ஈழநாடு' தீர்த்து வைத்தது. தின்று ஐரோப் பாவில் வெளிவரும் பல சஞ்சிகைகள் என் படங்களை வெளியிட்டு வருகின்றன.. துவை யாவற்றிற்கும் எனது நன்றிகள்.

என் வாழ்நாளில் அண்ணன் ஸ்ரீபதி அவர்களின் நட்பு எனக்குக் கிடைத்தது நான் பெற்ற பாக்கியங்களில் ஒன்று. ஈழத்துக் கலைகளையும் - கலைஞர்களையும் மதிக்கின்ற அவரது நல் துதியத்தினால் உதவியினால் நான் ஒரு ஒவியனாக உங்களுக்கு அறிமுகமாக முடிந்தது. எப்போதும் எனக்கு உதவ முன்விற்கும் அவரது அரிய முயற்சியாலேயே திந்நூல் தின்று வெளிவருகிறது.

தின்று ஐரோப்பாவில் வெளிவரும் பல சஞ்சிகைகளில் நல்ல ஒவியங்களைக் காண முடிவதில்லை. சிலவேளைகளில் நல்ல சிறுகதைகளுக்கு வரையப்படுகின்ற ஒவியங்கள் கதையின் கருப்பொருளையே வித்தியாசமாகக் காட்டிவிடுகிறது. உதாரணமாய், கதையில் நல்ல அழகானவளாக சித்தரிக்கப்படுகின்ற கதாபாத்திரத்தை ஒவியத்தில் அவலட்சணமாக காட்டுவதாக அமைந்த படங்களை காண முடிந்தது.

தினாலேயே நான் வரைந்த ஒவியங்களை நூலாக வெளியிடுவதன் மூலம் ஐரோப்பிய தமிழ் சஞ்சிகையாளர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்று விரும்பினேன். தமது தேவைக்கேற்ப ஐரோப்பிய தமிழ்ச் சஞ்சிகையாளர்கள் இதிலுள்ள படங்களை பயன்படுத்தலாம்.

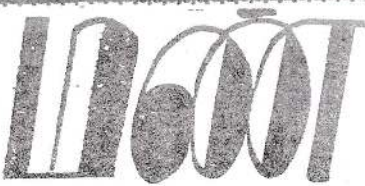
தின்று ஐரோப்பிய தமிழ்ச் சஞ்சிகையாளர்கள் பெரும்பாலானோர் கணனி மூலமே அவற்றை தயாரித்து வருகின்றனர். எனவே அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் திந்த நூலிலுள்ள படங்களை கணனியில் பயன்படுத்துவதற்காக DISC குகளிலும் பதிவு செய்து வெளியிட்டுள்ளேன். எனது திந்த பணிக்கு உதவியவர் கணனி விஞ்ஞானத்துறையில் பாண்டித்தியம் பெற்ற திரு. விசுவன் அவர்கள். தமது பல்வேறு வேலைப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் அதனைச் செய்து தந்த திரு. விசுவன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

திந்த நூலுக்கு அண்சேர்க்கும் வகையில் அதற்கு மதிப்புரை வழங்கிய 'பாரிஸ் ஈழநாடு' ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் வாழ்த்துரை வழங்கிய 'தமிழன்' முன்னாள் ஆசிரியர் திரு. ஈ.கே. ராஜகோபால், 'தமிழருவி' ஆசிரியர் நயினை விஜயன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

SEGAR ARTS
PFINGSTBRUNNENSTR. 31
6000 FRANKFURT 90
GERMANY
Tel: 069/704439

...
...
... 20.03.1993

சுவை,
இலக்கிய,
சினிமா
மனநிலை

V. Sivaramiah
Angartalarstr. 98
4100 Duisburg - 22
Germany
Tel. 0203-706480

"MANN" (ERDE) Tamilisches Magazin für Kultur, Literatur und Soziales

அன்பான வேண்டுகோள்

அன்புள்ளங்களே. . . . .

தமிழர்களாகிய எம் சொத்த மண்ணில் அகதிகளாக்கப்பட்டு இன்று உலகின் பல திசைகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் காடுகளில் ஏதோ ஒரு வகையில் உண்டு, உடுத்து, உறங்கி, பாதுகாப்பாகவும், அமைதியாகவும் வாழ்ந்து வரும் வேளையில் எமது சொத்த காட்டையும் ஒருகணம் திரும்பிப் பார்ப்போம். தொடரும் போரினால் எமது உடன்பிறப்புகள் உயிர்முத்து உடமை இழந்து உறங்க இடமின்றி காடுகளிலும் அகதிமுகாம்களிலும் அவல வாழ்க்கை தொடரும் வேளை காட்டில் பசி, பட்டினி, மருத்து கட்டுப்பாடு அதிகரித்து வருவதாக கிடைக்கும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

காட்டில் கடத்த, கடக்கின்ற கலவரங்களால் தாய், தந்தையர், உற்றார் உறவினரை இழந்து அநாதை விடுதிகளில் அல்லலப்பட்டு வரும் சமது சிறார்களுக்கு உதவி புரியும் கோக்கில் "மண்" சஞ்சிகையின் வாசகப் பெருமக்கள் மனமுயல்தளித்த நிதி உதவியால் இலங்கையிலுள்ள தமிழ் பகுதிகளின் அநாதைச் சிறுவர் இல்லங்களுக்கு இன்றுவரை 5500 DM ரோடியாக எம் அனுப்பி அவர்களிடமிருந்து பற்றுச் சீட்டையும் பெற்றுக் கொள்போம்.

யாழ்ப்பாணம் 6 அநாதைச் சிறுவர் நிலையங்கள் (6*500) = 3000
கிளிநொச்சிமாவட்டம் 3 அநாதைச் சிறுவர் நிலையங்கள் (3*500) =1500
திருகோணமலை மாவட்டம் 2 அநாதைச் சிறுவர் நிலையங்கள் (2*500) =1000

யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, திருகோணமலை மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்களின் கடிதங்களின் படிபடி, குறிப்பிட்ட அநாதை இல்லங்களின் கடிதங்களின் படிபடி அநாதைச் சிறுவர்களைப் பராமரிக்க போதிய நிதிவசதி இல்லை என்றும், அரசு உதவி கிடைப்பது மிகக் குறைவு என்றும், அரசு படைத்தலர்களிடமும், வெளிநாடுகளில் வசிப்பவர்களிடமும் அவசர உதவியை எதிர்பார்ப்பதாகவும் பல கடிதங்கள் எம்மை வந்தடைந்த வண்ணமே உள்ளன. எனவே காட்டின் எமது உடன்பிறப்புகளின் கண்ணீர் வாழவை போக்க... ஒரு நாளைக்கு ஒருபிடி சோறாவது உண்டு பரியாற, உயிர் வாழ... வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் தமிழர்களின் மனிதாபிமான கடமையாகின்றது. ஒவ்வொருவரும் சிறிது சித்தித்து உதவுவோமேயானால் எம் எல்லோரும் புண்ணியம் செய்து சந்தோசமாக வாழலாம். எமும் ஒரு உதவி செய்கிறோம் என்ற மன நிம்மதியையும் பெறுகிறோம்.

எனவே உங்களால் முடிந்த தொகையை மாதாந்தம் எமது வங்கிக் கணக்கிற்கு அனுப்பிவைப்பீர்களாயின் பெரும் உதவியாக இருக்கும். "அளவிக் கொடுக்காவிடினும் கிள்ளியாவது சிறிது கொடுப்போம்". வங்கி விபாய:-

உன்றியுடன் உங்கள் அகாலை உடனிட. . . . .

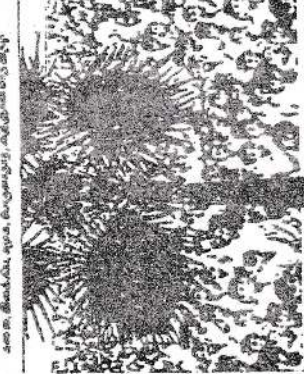
VYRAMUTHU-SIVARAJAH
STADTSPARKASSE DUISBURG
KONTO NO. 2250000215
BANK ZAHL. 250500000

வ. சிவராசா
ஆசிரியர்
(மண் சஞ்சிகை)
DUISBURG GERMANY

ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவுக்கான ஏழையோர் உறுதியளிக்கும்!

K. K. Murugathasan,
 Bromberger Str. 8,
 4200 Oberhausen 11.
 Tele: 0208/60 76 35

ஏழையோர்

Druckerei, Str. 218, Lützenfeld, Jarmund
 (030) 81 23 88 89 90 91 92 93

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி என்பதற்கொட்பவும், சஞ்சிகைகளென்று வெளிவரும் சமகாலத்தில், அச்சஞ்சிகைகளான இனம் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளைக் கருத்தில் கொண்டும் தாயகத்தைவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து இந்நாட்டில் அகதிகளாக தஞ்சம் புகுந்துள்ள தமிழர்களாகிய நாம் ஏன் இங்கிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தையும், இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெறும் வரும் எம்மவரீய்தான் இலக்கணநாசால் மேற்கொண்டிருக்கும் ஆழிய முறைவினால் சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாகக் கட்டும், கொல்லப்பட்டும், அக்கவிடிகளாக்கப்பட்டும், உடனைய அன் சேதமாகக்கூட்டாமல்கூட காரணத்தை ஏவலையா தனது ஆக்கங்கள் மூலம் கூறிவருகின்றது. எவ்வுழி, கவை, கவாச் சாரம், பண்பாடு, ஆகிய எம்மினத்தை இனங்காட்டும் மொந்த வடிவான தாயக யீட்பு போரில், எதிர்காலச் சந்திவினைக்குக் காக்க, அவர்தம் பாரம்பரிய மண்ணில் தந்திரத்தடனும், கயீட சத்தடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக தாயக எம்மக்களும், போராணிகளும் நம்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்வது நடராத்தம் உரிமைப்போர் அகில உலகமும் ஏற்றாகக் கொள்ளும், ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய எம் வாழ்வுக்கான போராட்டமே என்ற கருத்தையும், தாயகத்தில் பிரச்சனைகளை தீர்க்கப்பட்டு சமாதானமும், கயீடமும் உருவாக வேண்டும் என்ற கருத்தையும் அன்பாகவும், பண்பாகவும், உறுதியாகவும் சொல்லி வரும் ஏவலையா எம்மினத்தில் இருக்கும் அனைத்துப் பிற்போக்குத் தனக்களுக்கு எதிராகவும், ஏற்றதாழ்வுகளுக்கு எதிராகவும், மூட, நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகவும் உண்மையான, ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை மூன் வைத்து வருகின்றது.

“ஏழையோர்” ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவுக்கு!

- இலக்கிய இன்பம்

சங்ககால இலக்கியப் பாடல்களில் தமிழ் மணக்கும்! கருத்தைக்கவரும் கருக்களை கெடுக்கமாகக் காணலாம். புலவர்களின் புலமையை ரசிப்பதற்கு காலம்போதாது. சங்கத்தமிழ்வுளர்ந்த புலவர்களில் ஒருவர் அம்மூவனார். காதலைக் கவிமணிகளாகப்பொழிவதில் வல்லவர். அன்பு உள்ளவர்களின் கெடுக்கத்தையும் உருக்கத்தையும் கருக்கமாக உரைப்பதும் அவர் கவித்திறமை. சங்கத்தமிழ் இலக்கியமாம் கற்றிணையில் அவர் கவிகள் பவ இடம்பெற்றுள்ளன. அதில் சின்னஞ்சிறிய துளிபொன்றை உங்கள்முன் வைக்கிறேன்.

இயற்கை எழில் ததும்பும் கடற்கரையில் ஓயாத அலைகளின் ஓசை. அழகான மணற்பரப்பில் அலைகள் வருவதும் போவதுமாக இருந்தன. காவல் மரத்தின் கனியொன்றை அந்த மணற்பரப்பில் உருண்டு வந்தது. இதனை கழன்றுகொண்டிருந்த வண்டினங்கள் பார்த்துவிட்டன. அந்தப் பழமும் தமது இனம்தான் என அவை தவறாகக்கருதிவிட்டன. இதென்ன மடமைத்தனம். அக்கனியைச் சுற்றிச்சுற்றி வண்டுகள் இசைபாட ஆரம்பித்தன. இதேகேரத்தில் மற்றொரு அதிசயம் நடந்தது. எங்கிருந்தோ விரைந்து வந்தது ஒரு கண்டி. காவல் கனியைகோக்கியே அதன் கவனமும் இருந்தது. ஆனால், விரைந்த கண்டின் கால்களில் ஒரு வண்டு சிக்கிக்கொண்டது. இனமறியாத குற்றந்தால் விளைந்த கொடுமை இது.

வண்டுகள் கூட்டம் மேலே பறந்தது. அவை அகமும் முகமும் வாட செய்வதறியாது ஓசை எழுப்பின. ஆனால், அகப்பட்டது வண்டு என்பது கண்டுக்குத்தெரியாது. உணவுக்கு ஒரு கனி கிடைத்ததென்ற மகிழ்ச்சியுடன் அது விரைந்தது.

கண்டின் பிடியில் வண்டு. வண்டு பதறியது. காவல் கனியை இனங்கண்டு கொள்ளாததினால் இக்கட்டில் மாட்டிக்கொண்டேன். இப்போது உயிரையும் இழக்கப்போகின்றேன். பாவம் வண்டு. அதற்குத்துணை யார்? அதன் உயிரை காப்பாற்றும் வல்லமை யாருக்குண்டு? அதேவேளை - உதவி செய்ய ஓர் உயிர் வந்தது. விரைந்து வந்தது ஒரு காரை.

சு. ந. சூ. 40
ஸ்

விற்காதே விற்காதே
கல்யாணசந்தையிலே
மாப்பிள்ளையை விற்காதே
ஆடுமாடு விற்பதுபோல்
காகக்காக விற்காதே
மேளம் கொட்டிட
தாலி கட்டுகிறான்
கைபிடிக்க எண்ணியவன்
கைமாறிப்போனதனால்
கல்வரைக்கு போவதற்கு

கயிறுபோடுகிறான்
காகக்காக
உள்வலம் கடக்குது இங்கே
காளியம்பளாக்க
உள்வலம் கடக்குது அவ்கே
இரண்டுமே காளியில் போகுது
வேஷங்கள் போடுறாங்கள்
நீதிசொல்லுறாங்கள்
காகக்காக வாழறாங்க சாமி.

காரை உருவில் ஓர் ஆபத்தவன். அதன் கண்களில் கண்டு தட்டுப்பட்டது. வருகின்ற ஆபத்தை கண்டும் உணர்ந்துவிட்டது. காரையின் பிடியிலிருந்து விடுபட ஓட ஆரம்பித்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கண்டின் பிடியிலிருந்து வண்டு விடுபட்டது. ஒருகொடியில் கண்டு விரைத்தோடி மணவினுள் மறைந்துவிட்டது. காரைமட்டும் தக்க சமயத்தில் விராதிருத்தால்...காவல் தன்னினம் என நம்பிய வண்டின் கதை முடிந்துபோயிருக்கும்.

கண்டின் பிடியிலிருந்து மீண்ட தோழன் என்று வண்டுகள் உற்சாகத்துடன் பாடி மகிழ்ந்தன.

இளம் இனத்தைத்தான் தெளிந்து தெரிதல்வேண்டும். இல்லையெல் மனம் நோரும் துன்பம் துணைவரும்.

தமிழ்ச்சங்கக் கவிஞர் அம்புவனாரின் அறிவுரையை அறிந்து களிப்புறாதோர் உண்டோ? இயற்கையுடன் கற்பனையை ஒட்டிட்டுக்கிறார். அவரின் பாடல் இதோ:

“பொங்கு திரை பொருதவார்மணல் அடைகரைப்
புன்கால் காவல் பொதிப்புற இருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்தும்பி புறம்செத்துப்
பங்கால் அவவன் கொண்டகோட்டு அசாந்து
கொள்ளா கரம்பின் இயிரும் பூசல்
இரைதேர் காரை எய்தி விடுக்கும்.”

இயற்கை
இணையும்
இயற்கை.

பொருள் விளக்கம்:
கிளை செத்து=தமது இனமெனக்கருதி.
அவவன்= கண்டு. அசாந்து=தளர்ந்து.
இயிர்= ஒலி. பூசல்= போர்.
இரைதேர்= இரைதேடுகின்ற.

வீ. ஆர். வரதராஜா

உள்ளத்து உணர்வு

சித்திக்க மறந்த
மனித உள்ளங்களால்
திக்கற்று நிற்கிறது-எம்
தமிழ்நீ நேசம்!

ஒற்றுமையின் பலமறிந்து
ஒன்றுபடா உள்ளங்களால்
உருக்குலைத்து கிடக்கிறது-எம்
தமிழ்நீ நேசம்!

ஆரண்டால் என்னவென்று
அனைவரையும் ஏற்றதனால்
அக்கரையும் இக்கரையும்
அலைமோதும் தமிழர்கூட்டம்!

ஏன் எடுத்தோம் துப்பாக்கி
என்றுணரா உள்ளங்கள்
உன்மைதனை உணர்ந்து
ஓர் அணியில் கின்றவிட்டால்
ஓர் கொடியில் விடிவு தமிழற்கு!

வெவணைநூர்
(டென்மார்க்)

நாங்கள் நடக்கும் பாதை!

உலகின் பல்வேறுபட்ட இன மக்களை நாங்கள் இன்று காணுகிறோம். ஒவ்வொரு இனமும் மொழியால், கலாச்சாரத்தால் தன் தன் தனித்துவத்தைப் பேணுவதில் மிகவும் உறுதியாகவும்-உன்னிப்பாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தூதிர்ப்படவசமாக எம்மினத்தை- தமிழினத்தைப்பற்றி எண்ணும்போது நெஞ்சம் உடைகின்றது.

இன்று நேற்றல்ல வள்ளுவனுக்கு முன்பிருந்தே நம்மினம் மொழியாலும் சரி கலாச்சாரத்தாலும் சரி அங்கியத்திற்கு தன்னை இழப்பதில் ஆர்வம் காட்டவருவதை நாம் காணமுடிகிறது. ஆனால் இன்றோ- மிகக்கேவலமாகப் படுவேகமாக தன்னையழிக்கத்துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இன்று உலகின் பலகாப்பட்ட அரசியல் கொடாங்களில் மிக முக்கிய இடத்தை சிங்கள அடக்குமுறைக்கும்-தமிழ் விடுதலை உணர்வுக்கும் இடையிலான போராட்டம் பெறுகிறது.

இப்போரட்டர் சாக்கில் தமிழர்கள் இடைச்சக்கணக்கில் கடல் கடந்து பலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இவர்கள் தாய்கள் நிலைகொண்டுள்ள நாடுகளில் எவ்வகையான வாழ்க்கைப் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாய்க்கால்-

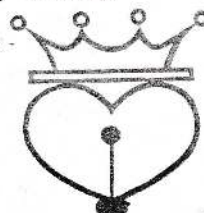
கமார் கால்தூற்றாண்டுக்கு முன்புவரை எம் சமூகத்தின் கொடியபண்புகளில் ஒன்றாக சாதியமைப்பு இருந்துவந்தது. இன்று அவ்வமைப்பு, போராட்ட முனைப்புக்களால் தகர்த்தெறியப்பட்டுவிட்டது.

ஆயின் அதுவே வேறொருவடிவில், வெளிநாட்டுவாசிகளாகிய எம்மிடையே உருவெடுத்துள்ளது. பழையவர்கள்-புதியவர்கள்-காம்ப் ஆட்கள் என்று பல்வேறு "சாதிகள்", கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு, சான்றாண்மையானதுக்கு உயர்சமூக மதிப்பு என்பதெல்லாம்போய், இங்கு வந்திறங்கிய வருடக்கொணகயின் எண்ணிக்கையில் எங்கள் கருதிகளை அளவிடுகிறோம். இவ்வடிப்படையில் குழுக் குழுவாக இணைந்து- இறுமாப்புக்காட்டி நிற்கின்றோம்.

ஆண்டுக்கணக்கானது, கையிருப்புக்கொணகயின் புதிய கணக்கீடாகக்கொண்டு ஒரு வட்டத்திற்குள் நின்றுகொண்டு மற்றவர்களிடமிருந்து விலகி நடப்பதும், ஆண்டில் சாதிகுறைந்தவர் ஒதுங்கிப்போவதும் பண்பாகிவிட்டது. பழையவர்கள் புதியவர்களின் வீடுகளில் விருந்துக்குக்கூட விவகுவார்கள். புதியவர்கள் அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு வந்தால் உரிய மதிப்பை வழங்கத்தயங்கி ஒரு தனித்துவத்தைக்காட்டுகிறார்கள்.

எங்களில் ஒரு சிலர் தமிழைப்படிப்பவர்களை-தமிழ்ப்பண்புகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்களைக் கேலிசெய்கிறோம். வெளிநாட்டுக்குவந்தும் நாகரீகம் தெரியாத சனங்கள், மேற்குநாடுகளில் ஐரோப்பிய பண்பாடுகளைக்

மூன்றாவது பரிசுபெற்ற கட்டுரை.

கடைப்பிடிக்கவேண்டும் என்று நாகரீகம் சொல்லிக்கொடுகிறோம். திருமண வைபவங்களிலே மணமக்கள் பூதாக்கலம் அணிவதற்குப் பதிவாக, மதுவகைகளை (Sole) அருந்தி மணவாழ்வை ஆம்பிப்பதும், தமிழ்விழாக்கள் எனப்பெயர்நூட்டிக்கொண்டு மேல்நாட்டுப்பாணியில் நடனங்கள் ஆடுவதுமாக இருக்கின்றோம்.

நிர்வாணக்குளியலுக்கான குளங்களுக்கு குடும்பம் குடும்பமாகச் சென்று கீராடி- வினையாடி-கொண்டாடி மகிழ்கின்றோம்.புதியதோ பழையதோ இளந்தலைமுறையினர் நாங்களும் நாகரீகம் கற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு பற்றைக்காமாதிரி முடியலம்நாங்களும்-சரிக்குருவிவால்மாதிரி முடிவளர்ப்பும்-டஸ்கோவம்-யாஸ் இசையமாக வாழ்த்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.மேல்நாட்டுப்பண்புகளைப் பின்பற்றவேண்டுமென மற்றவர்களை நையாண்டிசெய்கிற நாங்கள் உண்மையான மேல்நாட்டுப் பண்புகளை நாகரீகத்தைப்பின்பற்றுவதில்லை.இந்தநாட்டு மக்களிடையே காணப்படுகின்ற நாட்டுப்பற்று-மொழிப்பற்று-சட்டத்திற்குரிய மதிப்பு -மனிதாபிமானம்-ஒழுங்குமுறையிலமைந்த வாழ்க்கை முறைகள் இவற்றை நாம் நினைத்துப்பார்ப்பதுமில்லை.

இந்த-உயர்-பண்புகளுக்கும் எமக்கும் தொடர்பு அறவே கிடையாது. ஆனால் இந்த நாட்டுமக்கள் வெறுக்கிற-தங்களுக்குள் துழைந்துவிட்டதற்காக வருந்துகிற வெட்கப்படுகிற சிவ பண்புகளை,பாலியல் முனைப்புக்களை, வான்முறைபற்ற-எய்ட்ஸ் உற்பத்திநோக்கங்களின் உடற்கவர்ச்சிக்கு முதன்மை அளிக்கிற பண்புகளையும்,புகையையும்-குடினையும் அதில் பெண்கள் இணைவதின் இன்பத்தையும்-மேல்நாட்டுப் பண்பெனவும்- தன்னின்ப மொழி கலாச்சாத்தைப் புறக்கணித்தல் நாகரீகம் எனவும் எண்ணுகின்றோம். ஆனால் எங்கள் எல்லோருக்கும் பாதநாட்டியத்தில் உள்ள பற்றுமட்டும் அளவிடமுடியாதது.அதுவும் அத் தெய்வீகக்கலையின் உயர்ந்தன்மையை உணர்ந்தல்.இந்தமேல்நாட்டு நாகரீக மாற்றத்துக்கு உறுதுணையாகக் கொள்வதற்காகவே.

கமிழைப்பேசுவது அநாகரீகம் என்று எண்ணுகிறோம்.எங்கள் பிள்ளைகள் தமிழ்பேசுவதை,கற்பகை நாங்கள் விரும்பவில்லை.கமிழைப்படித்தால் டொர்சை வினாவாகப் பயிலமுடியாது என வெளியில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் கலைகளைப்பற்றிய அரிச்சுவடிப் பிரகாரையே இல்லாத நாங்கள் தமிழ்க்கலை-பாதநாட்டியம் என்று மிக அக்கறையாகவுள்ளோம். பட்டும் படாடொபறும் இந்தியத்தயாரிப்பான சிறுவர் ஆடைகளும் தங்ககைகளின் கமைதாங்கிகளாகவும் வாழ்கிறோம்.

நாங்கள் எங்கள் கடந்த காலத்தை மறந்துவிட்டோம்.பணப்புழக்கத்தின் பெருக்கம் மட்டுமே எங்கள் கண்களுக்குக்கெரிவதால் அர்த்தாதத்திரியிலே குடைபிடிக்கிறோம்.இனங்களுக்கிடையிலான உரிமைப்போராட்டச் சாக்கில் எந்தநலம் தேடிவந்தோம் என்பதை மறந்துவிட்டோம்.நீண்டநாட்கள் இங்கு தங்கியிருந்தவர்கள் என்பதால் எங்களில் பலருக்கு கிரந்தா வதிவிட அனுமதி கிடைத்தவுடன் நாங்கள் எங்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொண்ட பொழுதுபோக்கு அமைப்புக்களில் தமிழ் என்ற சொல்லை அகற்றிவிட்டோம். இலங்கைத்தமிழர் சங்கங்களை-இலங்கையர் சங்கம்,இலங்கை மக்கள்

சங்கங்களாக மாற்றினோம். போதாக்குறைக்கு நாங்கள் சிங்களவர்-தமிழர்-முஸ்லிம்கள் என்ற பேதமின்றி ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும். நாங்கள் நாட்டில் பிரிவினையை விரும்பவில்லை என்று பிரச்சாரம் செய்கிறோம். இகழ்வுமூலமும் ஜேர்மன் போட்ட நிரந்தர வதிவிட அனுமதிப்பிச்சையை உலகில் பெறமுடியாத மேலதிகத் தகுதிபோல் பாவித்துக்கொண்டு-அடிக்கடி இலங்கை போவதும், அதன்மூலம் இலங்கைத்தமிழர்களுக்கு சிங்களவர்களால் ஆபத்தில்லை என்கிற உணர்வை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்படுத்தி-புதியவர்கள்-அண்மையில் வந்திறங்கியவர்கள் ஆகிய உண்மையான அகதிகளுக்கு கொள்வனவுக்கிறோம்.

தமிழ்ப்பத்திரிகைகளிலே சஞ்சிகைகளிலே காணப்படுகின்ற விவாபா நிலையங்களின் விளம்பரங்களில் எல்லாம் 22 காட், காஞ்சிபுரம்பட்டு, இலங்கை ஆனைச்சோடா, பாரும்புர பற்றிய அற்புதமான செய்திகளைக்காண்பதில் அதை வளரவைப்பதில் நாங்கள் மிகவும் அக்கறையுடன் உள்ளோம். ஆனால் தமிழர்கள் படித்துணர்வேண்டிய இலக்கிய, வரலாற்று, கலைகள், தமிழ்பற்றிய நூல்கள் பற்றி-எம்மிடம் வந்து வாங்கிப்படித்து இன்புறுங்கள் என்றோர் விளம்பர அழைப்பை நாங்கள் கண்டதுமில்லை. அதில் எங்களுக்கு காட்டமுயில்லை. நாங்கள் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இன்னும் உணரவில்லை. அல்லது உணர்விரும்பவில்லை. எனினும் மிகவினாவில் புதியநாசிகளால் தாக்கப்படும்போது கட்டாயமாக உணர்வோம் என எண்ணுகிறேன்.

ஆடம்பரத்திற்காக ஆயிரங்களைக்கொட்டுகிற நாங்கள்-அந்தஸ்தை உயர்த்திக்காட்டுவதற்காக, கம்பியூட்டர் விளையாட்டுச்சாமான்களை பிள்ளைகளுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கிற நாங்கள்-நம் தாய்நாட்டின் தேவைக்காக-பசியால் கொதிக்கும் வயிறுகளுக்காக-மருந்தின்றி உயிரிழக்கும்

நம் உயிரிழப்பாடு.

பருவ மலர்களாய் இருந்த நாம் இன்று
பழுத்த பழங்களாய் உள்ளோம்
பல்வாண்டுக் கிறுக்கல்களால்
பலவடிவம் கொண்டோம்

உறவுகளின் பெருக்கத்தால்
உணர்ச்சல்கள் பல கண்டோம்
உன் அழகை நான் அளந்து
உள்ளம் எனை ஈ கிறைந்தாய்

பெற்றோரின் பெருத்தவிப்பால்
பெருமைபோடு நுணையைப்பெற்றேன்
பேரன்பு காட்ட பிள்ளைகள் இன்று
பேரவைக் கடலுமெமை தூர்த்திப் பிரித்தது

உறவுகளுக்காக-உடுத்த ஆடையுடன் தாய்நாட்டிலேயே அதிகளாகிவிட்ட இலட்சக்கணக்கான தமிழர்களுக்காக-பெற்றோரையும் உற்றாரையும் இழந்து அனாதைகளாகிவிட்ட குழந்தைகளுக்காக-பெணிக் கணக்கில் கூட உதவ நாங்கள் தயாராயில்லை.

ஆக மொத்தத்தில்-

நாட்டை மறக்கோம்-மொழியை மறக்கோம்-ஒரு தேசிய இனத்தின் பண்புகளை நிலைநாட்டாமல் தூக்கி எறிக்கோம்.

கடவுள்களைப் பகடைக்காய்களாக்கி அதிலும் இதிலும் மதம் மாறினோம். தமிழனோடு தமிழன் ஒற்றுமையின்றி ஒருவர்க்கொருவர் இடைபுறாக வாழுகிறோம்.கற்றோமோ கைநாட்டோ?-காகக்கணக்கில் நான் பெரிது கீபெரிது என்று தலைக்கனம் கொண்டு திரிகிறோம்.அந்நிய நாடுகளில் அந்நாட்டு மக்களே வெறுக்கிற பண்புகளை நாகரீகம் என்று பின்பற்ற முனைகிறோம்.

ஆண்டபெண் பேதமின்றி கவர்ச்சிகளுக்கு முதன்மையளிக்கிறோம்.இதுதான் நாங்கள் நடக்கும் பாதை.

பாதையா?

பாதை என்பது ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட வழி.மனிதன் நடப்பது பாதை மிருகங்கள் நடப்பது போக்கு.இந்தப்போக்குகள் கூட ஓர் ஒழுங்கில் மாறாத அடிச்சுவட்டில் அமைந்திருக்கின்றன.ஆனால் மனிதன்? -

உலகின் முதல்நாகரீகத்தை உருவாக்கிய மனிதன்-தமிழன்-

இந்தப்போக்கு வழியாகக்கூட நடக்கத்தெரியாதவளாக இருக்கிறான். இவற்றிலிருந்து எம்மை மீட்டெடுக்கவல்லவர் யாரோ?

அழவாடி

தாய்நாட்டின் தாகங்கள் உனக்கு
தாய்மையின் பெருமைநா வந்தவன் நீ
வாய்மணக்கும் செத்தமிழின் உடமை நீ
வல்லூறுகளின் கடுவீல் பெண்புலி நீ

வீரங்கனையான வீடியல்தேடும் மலர்
உன் வாழ்வின் வீடிவைத்தேடுகிறேன்
வீடிவுண்டோ வடிவுண்டோ என்று
பாறாங்கல்வாய் நெஞ்சு கணக்கிறது

வீடுவைக்காய் தவிக்கிறது தாய்மண்
வீடிவுகளின் கவடுகளில் நடம்வைத்த
என்றோழி! வேதனையின் நிலைவுகளில்
முகவரியில்லாத உன் முகத்தைத்தேடுகிறேன்.

- சித்ரா மணிமூண்டி

* பெருமளவு மக்கள் தங்கள் பிறந்தகாடுகளைவிட்டு யுத்தம் பஞ்சம் போன்ற காரணங்களினால் அல்லது சிறந்த வாழ்க்கை வசதிகளைத்தேடி வெளியேறி வருகின்றனர். இந்த வரிசையில் இடம்பெறும் காடுகளில் இலங்கையும் முதற்பத்து காடுகளில் ஒன்றாக இடம்பெறுகிறது. 17 மில்லியன் மக்களில் 1992ம் ஆண்டில் இறுதிவரை 1.5 மில்லியன் மக்கள் இலங்கையைவிட்டு வெளியேறியுள்ளனர்.

இவர்களில் 5 லட்சம்பேர் இலங்கையில் கடைபெறும் உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக அததியாக வெளியேறியவர்கள். 2 லட்சம்பேர்வரை இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் வாழ்த்துவருகின்றனர். ஏனையோர் பிரான்ஸ் ஜெர்மனி பிரிட்டன் சுவிட்சர்லாந்து போன்ற காடுகளிலும் கனடா அமெரிக்காபோன்ற காடுகளிலும் வாழ்த்துவருகின்றனர்.

6 லட்சம் பேர்வரை அரபுநாடுகளில் குறிப்பாக சலூதி அரேபியா குவைத் ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு ஓமான் பஹாருயின் போன்ற காடுகளில் வேலைசெய்கின்றனர். இவர்களில் 50 சதமானோர் வீட்டுவேலைகளிலும் வீட்டுப்பணிப்பெண்களாகவும் வேலைசெய்கின்றனர்.

ஏனைய 4 லட்சம்பேர் உலகின் பலகாடுகளிலும் பரந்து வாழ்கின்றனர். இவர்களில் கல்விபறிவுள்ளவர்கள், பொறியியலாளர்கள், வைத்தியர்கள், கணக்காளர்கள், சில அளவையாளர்கள், ஆசிரியர்கள் எனப்படவதுறைகளிலும் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். இவர்களில் 90 சதமானோர் தங்கள் குடும்பங்களுடன் வாழ்த்துவருகின்றனர். இலங்கையின் வலத்தியர்களில் முஸ்லிம் ஒரு பகுதியினர் வெளிநாடுகளில் வேலைசெய்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையைவிட்டு வெளியேறியவர்களில் பெரும்பான்மையினர் வட கிழக்கு மாகாணங்களைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட தமிழர்கள் என்றபோதிலும் காட்டைவிட்டு வெளியேறிய முஸ்லிம் இருபகுதி வைத்தியர்கள் சிங்கள இனத்தவர்களே. பல்வேறு துறைகளிலும் திறமைபெற்ற பல சிங்களவர்கள் அண்மைக்காலமாக காட்டைவிட்டு பெருமளவு வெளியேறியுள்ளனர். முஸ்லிம் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் இஸ்லாமிய காடுகளுக்கே செல்கின்றனர்.

ஆனால் பெருமளவு இலங்கையர்களின் வெளியேற்றம் சில கன்மைகளையும் இலங்கைக்குத் தந்துள்ளது. 1992ம் ஆண்டுக் வெளிநாடுகளில் இருந்து இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்ட 700 மில்லியன் டொலர்களில் 500 மில்லியன் டொலர்கள் அரபுநாடுகளில் வாழும் இலங்கைத்தொழிலாளர்கள் அனுப்பியவையாகும்.

எனினும் திறமைசாலிகளின் தொடர்ச்சியான வெளியேற்றம் இலங்கைக்குப் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும்.

என்னை

எஸ்.கந்தசாமி.

* ஜெர்மனியின் மிகப்பெரிய கம்பனியான பென்ஸ் கம்பனி 92ம் ஆண்டில் மொத்தவாபத்தில் 25வீத இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளதாக அறிவித்துள்ளது. 93ம் ஆண்டிலும் 25வீத இழப்பு ஏற்படலாம் எனவும் தெரிவிக்கிறது. 92ம் ஆண்டில் 18ஆயிரம் தொழிலாளர்களை வேலைக்கீக்கம்செய்த மேற்படி கம்பனி 93ம் ஆண்டிலும் 15ஆயிரம் தொழிலாளர்களை கீக்கம்செய்யவுள்ளது.

* இத்தாலியில் உள்ள 95ஆயிரம் தேவாலயங்களில் 10ஆயிரம் தேவாலயங்கள் வீற்பனைக்கு உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தாலியில் சராசரி 2சதுரமீலுக்கு ஒரு தேவாலயம் உள்ளது. இங்கு ஒழுங்காகப்

பிரார்த்தனை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்துவருவதாகவும் 25வீதமான இத்தாலியர்களே இவ்வாறு பிரார்த்தனைக்குச் செல்வதாகவும் அறியப்படுகிறது. அண்மையில் வீற்பனைசெய்யப்பட்ட சில தேவாலயங்கள் விளையாட்டரங்குகளாகவும் டிஸ்கோவிற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டமையால் இனிமேல் வீற்பனைசெய்யப்படும் தேவாலயங்களை கவாச்சார மையங்களாக மட்டுமே பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்படுகிறது.

* 60 வயதுக்குமேற்பட்ட ஐரோப்பியர்களில் 10வீதமானோர் தொடர்ச்சியாக வேலைசெய்துவருகின்றனர். இவர்களில் 25வீதமானோர் விவசாயத்துறைகளில் வேலைசெய்கின்றனர். ஐரோப்பியர்களில் பிரெஞ்சுப்பெண்களே அதிககாலம்வாழ்கின்றனர். சராசரி 84 வயதுவரை இவர்கள் வாழ்கின்றனர். ஐரிஷ்காரர்களே குறைந்தகாலம் வாழ்கின்றனர். அதாவது சராசரி 76வயதுவரை வாழ்கின்றனர்.

* பிரான்சில் வாழும் 4மில்லியன் வெளிநாட்டவர்களில் சட்டவிரோதமாக வாழும் 3.5மில்லியன் வெளிநாட்டவர்களை வெளியெற்றப்போவதாக உள்நாட்டமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார்.

* முன்னாள் சோவியத் யூனியனில் இருந்து 16மாதங்களின்முன் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்துகொண்ட உக்கிரெயின் 52மில்லியன் மக்களைக்கொண்டது. ரஷ்ய ஜனாதிபதி பெல்ட்சினுக்கும் பாராளுமன்றத்துக்குமிடையே கடைபெற்றுவரும் அதிகாரப்போட்டி உக்கிரெயினின் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கலாம். உக்கிரெயினின் இறைமையை முழுமையாக அங்கீகரிக்க ரஷ்யா இன்னும் தயங்குகிறது. ஐரோப்பாவின் இரண்டாவது பெரிய இராணுவத்தைக்கொண்டதும் பல அணு ஆயுதங்களைக்கொண்டதுமான காடு இது. 300ஆண்டுகளாக நிலவிவந்த ரஷ்ய-உக்கிரெயினின் இணைப்புக்குப் பரிசாக 1954ம் ஆண்டு அப்போதைய சோவியத் ஜனாதிபதி குருஷேவ் உக்கிரெயினுக்கு கிறிமியா குடாநாட்டைக் கொடுத்ததை ரஷ்யர்கள் பலர் இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

நடக்கிறது?

★

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் 23ம் திகதி ஜனநாயக ஐக்கிய தேசிய முன்னணியின் தலைவரான சந்திரசேகரன் முதலி தோர்தல்விருந்தினர் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். வழக்கம்போலவே விடுதலைப்புலிகளை இவ்வகை அரசு குற்றம் சாட்டியது. ஆனால் வலித்தின் பாதுகாப்பைக் கற்றுப்போகும் அணித்திருந்த ஒருவரை சுட்டதாகவும் தான் திருப்பிச்சுட்டபோதும் குறிதவறிவிட்டதாகவும் தெரிவித்துள்ளார். இவ்வகை அரசினர் வலித்தைச் சுட்டுக்கொன்றவரை வலித்தின் பாதுகாப்பைக் சுட்டதாகவும் காயமடைந்த சபர் சயனடை அருந்தி மரணமானது எனவும் கூறுகிறது. ஆதரமாக சம்பவம் கடைபெற்ற இடத்தில் இருந்து சிறிது தூரத்தில் வெள்ளைச்சேரி அணித்தபடி குட்டுக்காயங்களுடன் இறந்துகிடந்த சபர் ஒருவரைக்காட்டுகிறது. இவரின் கழுத்தில் சயனடைக்குப்பி காணப்பட்டது எனவும் தெரிவிக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் மட்டுமல்ல பல அரசு ஆதரவாளர்களே அரசின் இக்கூற்றை கம்பலிவை. அரசியல் எதிரியான வலித்தின் வளர்ச்சிகண்டு ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவே திட்டமிட்டு இக்கொலைவைச் செய்நார் என்கிற பட்டும் கருதுகின்றனர். 91ம் ஆண்டு மார்ச்மாதம் இடம்பெற்ற பாதுகாப்பு அமைச்சு ரஞ்சன் விஜேந்னனின் கொலைக்கும் 92ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்மாதம் இடம்பெற்ற ஜெனரல் கொப்பேகடுவலின் காரணம் என்று அரசு விடுதலைப்புலிகளே எதிர்க்கட்சியினர் கூறியபோதும் அதற்கு அரசு சந்தேகங்களைக் கிளப்பியுள்ளனர்.

91ம் ஆண்டு ஜனாதிபதி பதவிக்கம் செய்ய பின்னர் வலித் இருந்து முன்னாள் அமைச்சர் வெளியேற்றப்பட்டார். முன்னாள் அமைச்சர் கவிசேகரன் இவரின் மரணத்தைப்பற்றி செய்த ஐக்கியதேசியக்கட்சியின் வெளியேற்றப்பட்டார். கவிசேகரன் இவரின் மரணத்தைப்பற்றி செய்த ஐக்கியதேசியக்கட்சியின் வெளியேற்றப்பட்டார்.

அபிவிருத்தி அடைந்துவந்தது. அதேசமயம் வடக்கும் கிழக்கும் சிாழிந்தன. பொருளாதாரத் தடைகளும் பின்சாரத் தடைகளும் வடகிழக்கின் பொருளாதாரத்தையே கிரமுவமாகிவிட்டன. வெளிநாடுகளின் வற்புறுத்தல்களும் இராணுவ நடவடிக்கைகளின் தோல்விகளும் பிரேமதாசாவை அரசியல் தீர்வு காணவேண்டிய திரும்பத்தங்களை ஏற்படுத்தின. விடுதலைப்புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை பின் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு எனப் பல படவடிக்கைகளைப் பிரேமதாசாவின் அரசு எடுத்தபோதும் தீர்வுகள் எதுவும் தென்னிவங்கை காணப்படவில்லை. பலர் தமீழர்களின் அரசியல்வாதிகள் அடிப்படைப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் எவ்வித ஆர்வமும் காட்டவில்லை. காரணம் வன்செயல்கள் தொடரவும் இனங்களினடையே மொதல்களை ஏற்படுத்துவதிலும் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தனர். தமீழர்களின் கிழக்கு பிரதேசங்களான வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களின் இணைப்பை முற்றாக மாகாணங்களின் அண்மைக்காலத்தில் திராசுரித்துவிட்ட நிலையில் அண்மைக்காலத்தில் தமீழ்மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத ஏதும் தீர்வுகள் ஏற்படும் என்ற கம்பிக்கையும் தமீழர்கள் மத்தியில் இல்லை.

பிரேமதாசா ஒரு பலவினமான மத்தியசபையையே வைத்திருந்தார் எனலாம். பல முடிவுகள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களோடு கெளரியாமலேயே பிரேமதாசாவின்மேல் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தகுதிவாய்ப்பு பலர் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இதனால் பல தகுதிகளற்ற அரசு அதிகாரிகள் காட்டாடவிட்டு வெளியேறினர். மேற்படி ஜனாதிபதியின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக ஜனாதிபதியின் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரே ஜனாதிபதியை வெறுக்க ஆரம்பித்தனர். பல மத்தியசபையின் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள்

பிரேமதாசாவை 91ம் ஆண்டு ஜனாதிபதி முயற்சியேய்த பதவிக்க்கம் செய்ய பின்னர் ஐக்கியமேற்பட்டார். இருந்து அமைச்சர் காமியேயுடன் சேர்ந்து ஜனநாயக ஐக்கிய தேசிய முன்னணியை ஆரம்பித்தார். பிரேமதாசாவின் சர்வாதிகாரப்போக்கினால் அதிருப்தியடைந்த பல ஐக்கிய தேசியக்கட்சி உறுப்பினர்கள் கட்சியிலிருந்து வலித்தின் கட்சியில் இணைந்துவந்தனர். மேலதம் 17ம் திகதி கடைபெற்றிருந்த மாகாண சபைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட DUNF குறிப்பிடத்தக்க எணவம் கருப்பட்டது. இக்கிரவையில் வலித் கொளையெய்யப்பட்டது. அவரது கட்சிக்கு மேலும் ஆதரவாளர்களைச் சேர்த்துவருவதாக செப்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

வலித்தின் கொலை கடைபெற்று ஒரு வாரத்தின் பின் மேமாதம் முதலாம் திகதி ஜனாதிபதி பிரேமதாசா கொலைசெய்யப்பட்டார். பலவினமான நாடுகளை வழிகடந்த பலம் வாய்ந்த தலைவர்கள் தேவை. பலம்வாய்ந்த தலைவர்கள் நங்கள்பதவிக்களைவிட்டு விடும்போது வெற்றிடத்தை விட்டுச்செல்கின்றனர். இதேநிலையவில் பிரேமதாசாவின் கொலையை அடுத்தது இவங்கையும் உள்ளது எனக் கருதலாம். இது மிகவும் ஆபத்தானநிலையே. தொடர்ச்சியாக அண்மைக்காலமாக பல வன்செயல்கள் இடம்பெற்றுமும் நாடுகளில் இவங்கையும் ஒன்று. பிரேமதாசாவின் ஆட்சிக் காலத்தில்தெற்கும் மேற்கும் ஓரளவு பொருளாதர வளர்ச்சியடைத்தது. உல்லாசப் பயணத்துறையும்

தகுதிவாய்ந்த பலர் தகுதிவாய்ந்த அரசு அதிகாரிகள் இதனால் பல வெளியேறினர். மேற்படி ஜனாதிபதியின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக அவரின் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரே ஜனாதிபதியை வெறுக்க ஆரம்பித்தனர். பல பத்திரிகைகளில்து விழிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள், பத்திரிகைகிருபர்களின்து தாக்குதல்கள் அதிகமாக இடம்பெற்றன.

அதற்குப் பிரேமதாசாவின் மறைவை அடுத்து ஐக்கிய தேசியக்கட்சியில் பிரச்சினைகள் தோன்றியுள்ளன. பிரேமதாசாவின் மனைவியான வேறொரு பிரேமதாசா தனது கணவரின் திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தேவையுள்ளன. பாடுபடப்போவதாகவும் தனக்கு உதவிரொடியுமறும் பிரேமதாசாவின் சமக்கிரியையைகளை அடுத்து சுதந்திர சதுக்கத்தில் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டது பற்றியும் அவரேயே கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தீவிரமாக அரசியலில் இறங்க வேறொரு தீர்மானித்துள்ளதாகவும் செப்திகள் தெரிவிக்கின்றன. 1960ம் ஆண்டு பண்டாரகாயக்காவின் கொலையை அடுத்து திருமதி பண்டாரகாயக பிரதமரானதையும் அரசியல் அலாநாணிகள் கட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

தற்போது ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றுள்ள 71 வயதான டி.பி. விஜேதுங்க 94ம் ஆண்டு டிசம்பர் ஜனாதிபதி தேர்தல்வரை கடைமையாற்றுவார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கைத்தொழில் அமைச்சரான ரனில் வீக்கிரமசிங்க பிரதமராக ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவார். மேலும் பழைய மத்திரிசபை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மீண்டும் நியமனம் பெற்றுள்ளனர்.

* ஐரோப்பிய நாடுகளின் இணைப்பினால் 93ம் ஆண்டில் ஏற்படக்கூடிய கன்மைகளிப்பற்றி சில ஆண்டுகளுக்குமுன் பல அரசியல் தலைவர்களும் பிரகாசமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்தனர். ஆனால் 93ம் ஆண்டில் பலநாடுகளிலும் பல்வேறு நெருக்கடிகளையே காணக்கூடியதாகவுள்ளது. 1989ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கம்யூனிசத்தின் வீழ்ச்சி தற்போது கன்மைகளைவிட அதிக பிரச்சினைகளையே ஏற்படுத்திவருகிறது. இரு ஜெர்மனிகளின் இணைப்பினால் ஏற்பட்டுள்ள செவனீனம் மேற்கு ஜெர்மனியில் செழிப்பாக இருந்த பொருளாதாரத்தையே சீர்குலைத்துவிட்டது எனலாம். முன்னாள் யுகோஸ்லவியாவில் இடம்பெற்றுவரும் யுத்தம் இடைக்கணக்கில் அகதிகளை மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை நோக்கிச் செல்லவைத்துவிட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குப் பல்வேறு நெருக்கடிகளையும் மேற்படி யுத்தம் ஏற்படுத்திவருகிறது. பெருமளவு அகதிகள் வெளிநாட்டவரவருகை ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரியா போன்ற நாடுகளில் பல வளசெயல்கள் இடம்பெறவும் தீவிர வலதுசாரிகளினது வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைத்துவிட்டது. பிரான்ஸில் 12 ஆண்டுகால சோஷலிஸ்ட் கட்சி ஆட்சியை நிராகரித்த பிரெஞ்சு மக்கள் வலதுசாரிக்கட்சிகளை பெரும்பான்மை பலத்துடன் தெரிவுசெய்துள்ளனர். இத்தாலியில் அரசியல்வாதிகளில் பெரும்பான்மையினர் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளும் மாபியா இயக்கத்துடனான தொடர்புகளும் நிரூபிக்கப்பட்டுவருகின்றன. அண்மையில் பெறப்பட்ட வாக்கெடுப்புக்களில் படி ஸ்பெயின் நாட்டின் பிரதமரும் ஜெர்மனியின் சான்சிலரும் தற்போது தோல்விகள் கடைபெற்றால் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள் எனத் தெரிவிக்கின்றது. ஒரு வருடத்திற்குமுன் இவர்களை அசைக்கவே முடியாத நிலை இருந்தது. ஜெர்மனியும் பிரான்சும் இந்த வருடம் பொருளாதார வளர்ச்சியையே நினைத்துப்பார்க்க முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஐரோப்பியாவின் 5 பெரிய நாடுகளிலும் வேலையில்லாதோர்தொகை சராசரி 3 மில்லியனைத் தாண்டிவிட்டது. முழு ஐரோப்பாவிலும் 10 வீதமானோர் வேலையற்றவர்கள். வீற்றவர்களும் பிச்சைக்காரர்களும் அதிகரித்துள்ளனர். லண்டன் வெஸ்ட் எண்ட் பகுதியிலும் பாஸிசின் மெட்ரோ நிலையங்களிலும் பிச்சையெடுப்பவர்களையும் தரையில் உறங்குபவர்களையும் அதிகமாகக் காணலாம். பல தொழிற்சாலைகளும் விப்பார ஸ்தாபனங்களும் மூடப்பட்டுவருகின்றன. கடந்த 3 ஆண்டுகளாக 55 மில்லியன் தொழில்களை ஜெர்மனி ஆண்டுதொறும் முன்னாள் கிழக்கு ஜெர்மனியில் செவனீனம் இருக்கின்றது. 1995ம் ஆண்டுமுதல் ஜெர்மன் மக்கள் தங்கள் வருமானத்தில் மேலதிகமாக 9 வீதத்தை கிழக்கு ஜெர்மனியின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குச் செலுத்தவேண்டும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் தீவிர வலதுசாரிக் கட்சிகள் மக்களின் அதிருப்திகளைச் சாதகமாகக்கொண்டு வளத்துவருகின்றன. அண்மையில் கடைபெற்ற பிரான்சின் காடானுமன்றத் தேர்தல்களில் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரான தேசிய முன்னணி 12.5வீத வாக்குகளைப்பெற்றது. மேலும் ஐரோப்பாவில் பெருகிவரும் உற்பத்திச்செவவு காணாமல் பல உற்பத்தி நிறுவனங்கள் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளையும் நோக்கிச்செல்கின்றன.

* 1952ம் ஆண்டு உகண்டா சுதந்திரம் பெற்றபோது 60 ஆயிரம் ஆசிய காட்டவர்கள் இருந்தனர். இந்திய உபகண்டத்தின் மேற்குக்கரைப்பகுதி பஞ்சாப் பகுதி, ஆகியவைகளில் இருந்து 100 ஆண்டுகளுக்குமுன் பிரிட்டிஷ் காவனியாக இருந்த உகண்டாவில் குடியேறிய இவர்களில் இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், சீக்கியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் அடங்குவர். உகண்டாவின் கடுமையான சூழ்நிலைகளையும் பொருட்படுத்தாது, பிரிட்டிஷ் அரசுடன் சேர்ந்து காட்டின் அபிவிருத்தியில் முக்கிய பங்கு எடுத்த இவர்கள், 6.5 மில்லியன் ஆபிரிக்கர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்தபோதும் சுமுகமான உறவுகளைக் கொண்டிருந்தனர். தொழிற்சாலைகளையும் வர்த்தக ஸ்தாபனங்களையும் உடாத்திவந்ததுடன் உகண்டாவின் பிரதான ஏற்றுமதிக்கான கோப்பி, தேயிலை, பருத்தி செம்பு ஆகியவைகளையும் பெருமளவு தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். ஆனால் இவர்களின் இலாபம் 1972ம் ஆண்டு முழுமையாக மாற்றமடைந்தது. 1972ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஜனாதிபதி இடி அயின் 90 நாட்களுக்குள் ஆசிய காட்டவர்கள் அனைவரும் வெளியேறவேண்டுமெனவும் ஒருவருக்கு 125 டொலர் பெறுமதியான பொருட்களை மட்டுமே கொண்டு செல்லவாம் என அறிவித்தது பேரிடியாகவே இருந்தது. செப்டம்பர் மாத இறுதியில் பலர் வெளியேறினர். அதிகரித்துவந்த வன்செயல்கள் கட்டுப்பாடற்ற இராணுவம் இவர்களை விரைவில் வெளியேறச் செய்தது.

தற்போது 20 ஆண்டுகளின் பின் இவர்களில் பலர் திரும்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். தற்போதைய ஜனாதிபதி முசவேனி 1 பில்லியன் டொலர் பெறுமதியான 7500 சொத்துக்கள் உரிமைக்குரிய ஆசிய காட்டவர்களிடம் மீண்டும் வழங்கப்படும் என உறுதியளித்துள்ளார். கடந்த ஆண்டு உகண்டாவில் இருந்து முன்பு வெளியேறி இத்தியா, பிரிட்டன் மற்றும் வட அமெரிக்க நாடுகளில் குடியேறியிருந்த ஆசிய காட்டவர்களில் இரண்டாயிரம்பேர் உகண்டா திரும்பியுள்ளனர். மேலும் பலர் திரும்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களின் வருகையை அடுத்து உகண்டாவின் தலைக்கரண கம்பலாவிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் பல மாற்றங்களைக் காணமுடிகிறது. கைவிடப்பட்டிருந்த பழைய பெரிய கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்படுவதுடன் கிராமப்புறங்களில் தோட்டத்தொழில் அபிவிருத்தியடைந்து புதிய தொழிற்சாலைகளும் செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளன. உகண்டாவின் 10 ஆயிரம் ஆப்பிரிக்கர்கள் அண்மைக்காலத்தில் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர்.

எழுத்தறிவில்லாதவர்கள் எத்தனை பேர்?

1990ம் ஆண்டில்	எழுத்தறிவு
இல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை	94.8
கோடிகள். 1985ம் ஆண்டுக்	
கணக்கெடுப்பின்படி இது	95
கோடிகளாக	
இருந்தது. உலகமக்கள் தொகையில்	
ஏறக்குறைய 26.6 சதவீதமான மக்கள்	
எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாக	
இருக்கிறார்கள். 200 ஆண்டுவரும்போது இது	
21.8 வீதமாக அல்லது 93.5 கோடிகளாகக்	
குறைந்துவிடும்.	

மௌனத்தில்
அழுகின்ற
மனங்கள்.

-இந்துமகேஷ்.

இந்த நண்பனைப்பிரியப்போகும் துன்பத்துடன் ஒப்பிடுகையில் அம்மாவை, தங்கைகளை, என் கவிதாவைக்கூட பிரியும்போது ஏற்பட்ட துன்பம் சாதாரணமாகப்பட்டது. எல்லாம் பொய்வாழ்க்கை! என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான் மிமல். அன்புமட்டும்தான் மெய்..அது ஒன்றே நிதர்சனம்!

“ஈ எப்போது சிரிண்டோவ் போகவேண்டும் கிறிஸ்ட்?” என்று வினவிக் கொண்டே மறுபடி பத்திரத்தைப்பிரித்தான் மிமல். ஜனவரி 2 என்றது பத்திரம்.

“இன்னும் நாலுநாளைக்கு நாங்கள் ஒன்றாக இருக்கலாம்..!” என்றான் கிறிஸ்தோ “எனக்கு நம்பிக்கை இருக்குது கிறிஸ்ட்...அடுத்தகிழமைமட்டில் எனக்கும் சிற்றி அடித்துவிடுவார்கள்...சிரிண்டோவிலும் நாம் சத்திக்கலாம்.”

“வேணாம் மிமல்...உனக்காவது நல்ல இடம் கிடைக்கட்டும்...என்னிலும் உனக்குக் குடும்பப்பொறுப்புக்கள் அதிகம்..!”

“ஒவ்வொரு மனிதனும் நினைக்கிறதெல்லாம் நடக்கிறதாயிருந்தால் இந்த வாழ்க்கையில்லை ஒரு சுவாஸ்யமே இல்லாமல் போயிடும்..!” என்றான் மிமல்.

“ஆனாலும் எங்கடை வாழ்க்கையை நாங்கள் ஒரு நம்பிக்கையோடேதான் எதிர்நோக்கவேணும்..அது முக்கியம்.” என்றான் கிறிஸ்தோபர்.

அங்கின் விழித்துக்கொண்டார்...

“நல்லா நோம்போச்சுது..!” என்றார்...போர்வையைச் சுருட்டிவைத்துவிட்டு மிமலின் பக்கம் திரும்பினார்.

“என் தம்பி...என்னை எழுப்பியிருக்கலாமே?” என்றார்.

“ராத்திரிமுழுக்க நீங்கள் தூங்கேல்லை...அதுதான் கொஞ்சனோம் கிடக்கட்டும் எண்டு விட்டன்!”

“தேத்தண்ணி எடுக்கலாதே தம்பி..!”

“அதாவை என்ன...இனி மத்தியானச் சாப்பாடு தாறநேரமாயிட்டுதே!” என்றான் மிமல்.

தூங்கி எழுந்தும் கூட அங்கினின் முகத்தில் ஒரு தெளிவைக் காணமுடியவில்லை.
 ...கவலைக்கோடுகள் தான் நிறைந்திருந்தன... இரவில் அவர்கண்ட கனவு
 அவரைப் பெரிதும் பாதித்திருந்தது...
 "முகம் கழுவிப்போட்டு வாறன்!" என்று வெளியே போனார் அவர்...
 "பாவம்... இந்த வயசிலை இங்கைவந்து கஷ்டப்படுகிறேன்..." என்று
 இரக்கப்பட்டான் விமல்.
 "கணாதெரியாத ஒரு சமுத்திரத்துக்குள்ளை எல்லாருமே வீழ்ந்து
 மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறம்... யாராவது ஒரு கரையைக் காட்டுகிறவரைக்கும்
 யாரும் யாரையும் காப்பாற்றிவிட முடியாது..." என்றான் கிறிஸ்தோபர்.

அத்தியாயம்: பதினொன்று.

நோம் நள்ளிரவை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது.
 இன்னும் சிலநிமிடங்களில் புதுவருடம் பிறந்துவிடும்..
 வானத்துத்தாரைககள் எல்லாம் மண்ணில் இறங்கினாற்போல்.. வண்ண
 ஒளிக்கிழிமுகள் கண்களைப் பறித்துக்கொண்டிருந்தன.
 ஒருநாளுமில்லாதவாறு இப்போதைக்கென்று கடைபாதைகளை நிறைத்துக்
 கொண்டு மனிதர்கள்....
 நிலத்திலிருந்து மேலெழுந்து வாணங்கள் உயரத்தில் நின்ற புவாய்ச்சிரித்துச்
 சிதறின... இயற்கைக்கு நாங்கள் சற்றும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்று
 செயற்கைக்கோள்கள் கண்சுமிட்டின...
 முடிந்துபோன வருஷத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் வரப்போகும் வருஷத்தை
 ஆரவாரித்து வரவேற்கும் மனோபாவம்.
 புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்...
 கைகுலுக்கல்கள்... முத்தங்கள்... மகிழ்ச்சியைப்பங்குபோடும் திராட்சைரசப்
 பரிமாற்றங்கள்...
 நகாத்தின் மத்தியிலிருந்த அந்தச்சேர்ச்சை நெருங்கமுடியவில்லை...
 "சற்றுப்பொறுத்துப்போகலாம்!" என்றான் கிறிஸ்தோபர் அருகில் நின்ற விமலிடம்.
 இவர்களைக் கடந்து பலர்போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்... எதிர்ப்படுகின்ற
 முகங்களிலெல்லாம் மகிழ்ச்சி தெரிந்தது...
 கிழவன் கிழவிகள் கூட குழந்தைத்தனமாய்ச் சிரித்துமகிழ்தார்கள்.
 இளைஞர் புவதிகளின் அங்கசேஷ்டைகளுக்கும் குறைச்சல் இல்லை...
 விமலுக்குப் பக்கத்தில் நின்ற ஜெர்மானிய இளைஞன் ஒருவன் தன்னருகேவந்த
 புவதி ஒருத்தியை (அவனுடைய காதலியோ?) தன்னருகே சட்டென
 இழுத்துக்கொண்டான்... அவளை இறுக அணைத்து அவளது இதழ்களைத்
 தன் வாயினால் கவ்விக்கொண்டான்...
 அவளுடைய கைகள் அவளது கழுத்தை இறுக வளைத்துக்கொண்டன...
 அவர்கள் அந்த வினாடியில் தங்கள் சுற்றாடலை மறந்து வானத்தில்
 சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

விமல் புன்னகைத்துக்கொண்டான்...

கவிதாவை ஜெர்மனிக்குக் கூட்டிவந்து இங்குக்காட்சியைக் காட்டினால் அவள் என்ன சொல்வாள் என்று கற்பனை செய்து பார்த்தான்...

அவள் தன் கைகளால் தன் கண்களை மூடிக்கொள்வாள்...

"கவிதா! இங்கே பா..இதுதான் காதல்சாம்ராஜ்யத்தின் இனிப்பிமிடங்கள்.."

"சீ..போய்கள்...இதுகளை ரசித்துக்கொண்டு...உங்களுக்கு வெட்கமாயில்லையா?"

என்று பொய்க்கோபம் காட்டுவாள்..

"என் இதுகள் பொது இடத்திலை இப்பிடிச்செய்யுதுகள்..வெட்கமில்லாமல்..?"

இதுகளுக்கு விடுவாசல் இல்லையா?" என்பான்.

ஆகைக்கு ஏது வெட்கம்?

ஒரு கோயில்கிருவிழாவில் சனத்திரளின் மத்தியில் இருட்டில் கவிதாவின் கையைப் பற்றிக்கொண்டபோது அவளுடைய மென்காய் நடுங்கியதையும், அவள் சடக்கெனத்திரும்பி முறைத்து அது இவன்தான் என்று தெரிந்துகொண்டதும் இவனது கைவால்களுடன் தன் வீரல்களைக்கோர்த்துக்கொண்டு அந்த ஸ்பரிசுத்திலேயே வானுலகில் சஞ்சரித்ததையும்..இப்போது நினைத்துப் பார்த்தான் விமல்...

ஸ்பரிசுகம்தான் காதலின்ஜீவநாடி என்றால் இங்கே காதல் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது என்பதே உண்மை...

ஆனால்-

இங்கே உட்கடைக்கடிப்பவர்களெல்லாம் உண்மையான காதலர்கள் என்று

ஒப்புக்கொள்ள மனம் மறுத்தது.

இது காதல் அல்ல..

இதற்குப் பெயர் வேறு!

சடசடவென வெடிச்சத்தங்கள் காதுகளை அடைத்தன..

தேவாலய மணிகள் எல்லாம் பெருகாதம் செய்தன..

"இப்ப நாங்கள் சேர்ச்சுக்குள்ளை போகலாம்!" என்று நடத்த கிறிஸ்தோபரின் பின்னால் தொடர்ந்தான் விமல்.

"ஹலோ!" என்று அருகில் ஹெல்லா.

இத்தனை பெரிய கூட்டத்தினுள்ளும் இவள் எப்படி என்னைக் கண்டுகொண்டாள் என்று ஆச்சரியப்பட்டான்.

"ஹலோ கிறிஸ்டு!...புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!" என்று கிறிஸ்தோபரின்

கையைப்பற்றிக் குறுக்கினாள் ஹெல்லா

"எல்லாவளங்களும் நிறைந்து எதிர்காலம் இனிமையுடையதாகட்டும்!" என்று

வாழ்த்தினாள் கிறிஸ்தோபர்.

ஹெல்லா விமலைப்பார்த்துச்சிரித்தாள்...

"புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!" என்றான் விமல்....

கைகுலுக்குவதற்காகக் கையைநீட்டினான்...

அவனது கையைப்பற்றியவள் சட்டென அவன் கன்னத்தில் உதடுகளைப் பதித்தாள்...

“புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் விமல்..!”

கிறிஸ்தோபர் ஹெல்லாவைப்பார்க்கு பொய்க்கோபம் காட்டினான்...

“அவனுக்குமட்டும் என்ன பிரத்தியேக வாழ்த்துக்கள்!”

“பொறாமைப்படக்கூடாது கிறிஸ்து!” என்றுசொல்லிச் சிரித்தான் ஹெல்லா.

ஹெல்லாவின் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் விமல்.

அவனுடைய திடீர் முத்தம் சிவிர்ப்பைத்தருவதற்குப்பதிலாக அவனுக்கு திகைப்பையே தந்தது.

இது சாதாரணம் என்று அவனால் கருத முடியவில்லை.

முத்தம் என்பது அளவுகடந்த அன்பின் வெளிப்பாடு! என்று அவன் புரிந்திருந்தான்.

நட்புடனபழகும் கிறிஸ்தோபரைக்கூட முத்தமிடாத ஹெல்லா

என்னைமட்டும் ஏன்...?

என் கவிதாவுக்கு நான் தந்த அந்த முகம்முத்தத்துக்கும் ஹெல்லா

இப்போது எனக்குத்தந்த முத்தத்துக்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை...!

“விமல் இந்த ஜெர்மன் பெட்டையின்ரை கொஞ்சலைப் பெரிசாய் எடுத்துக்

கொள்ளாதை...இதுமாதிரி இவள் எத்தினையோ ஜெர்மன் பெடியனைக்

கொஞ்சியிருப்பாள்...அதை மறந்திட்டு வா...சேர்ச்சுக்குப்போவம்..!”

“இவளின்ரை கொஞ்சலை இப்ப ஆர் பெரிசாய் எடுத்தது...?அதை நான்

எப்பவோ மறந்திட்டன்..!” என்று விமல் சொன்னபோதும், ஹெல்லா அவனது

மனத்துக்குள் மணத்துக்கொண்டேயிருந்தான்.

அத்தியாயம்:பன்னிரண்டு.

சிரிண்டோவ் காம்புக்கு அகதிகளை ஏற்றிச்சேல்லும் பஸ்ஸில் கிறிஸ்தோபரை ஏற்றி வழியனுப்பிவிட்டு சிலக்கீழ் ரயிலில் அறைக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தான் விமல்.

மனம் பெரிதாய்க் கணத்தது.

கேதத்துன்பத்தினும் மனம் கலங்காத கிறிஸ்து இன்றைக்கு விமல்

அவனை வழியனுப்பிவைத்த கணத்தில் எப்படித்துடித்துப்போனான்.

கிறிஸ்தோபரின் தோளில் முகம்புதைத்து விமலும் அழுதான்...

“என்னடா இது..பெட்டையள்மாதிரி...!” என்று விமலின் கன்னவீரைத்

துடைத்துவிட்டு கிறிஸ்தோபர் தானும் அழுதான்.

“பிரிவுதற்காகத்தான் உறவு...அதேமாதிரி மறுபடியும் இணைவதற்காகத்தான்

பிரிவு..! -அன்றாட வாழ்க்கையில் இது சகஜம்...

ஆனால் இந்த வெளிநாட்டு வாழ்க்கையில் உறவுக்குப் பின்னால்வருகின்ற

இந்தப்பிரிவு நிரந்தரமாகிவிடுவதும் உண்டு.

வாழ்க்கை என்பதே பெரும் புதிர்...

ஏன் பிறந்தோம்..எதற்காக வாழ்கிறோம் இதன் முடிவு எங்கே? என்கின்ற

கேள்விகளுக்குகெல்லாம் தெளிவான விடை கிடைக்காத புதிர்...

போகியைக்கேட்டால் அனுபவிக்கத்தான் வாழ்க்கை என்பான்.

யோகியைக்கேட்டால் ஜென்ம பாவங்களைத்தொலைத்துவிட்டு புண்ணியங்களைத் தேடிக்கொண்டு வானுவகம் போவதுதான் வாழ்க்கை! என்பான்.

மாணம் மனிதனைக்கொண்டுசேர்க்கிறவரையக்கும் இத்தக்கேள்விகளுக்குள்ளேயே கீச்சலடித்துக்கொண்டிருப்பதே இத்தக்கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடையாகிப் போகிறது. பொன்னுக்காய், பொருளுக்காய், பெண்ணுக்காய், மண்ணுக்காய், புகழுக்காய் என்று போராடிக்களைத்துக் கடைசியில் உயிர்மூச்சைவிட்டு ஒய்வுகொள்ள வேண்டியதுதான்.

நிலக்கீழ் ரயில் தன்பாட்டில் இயல்பான வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தது. விமல் உட்காந்திருந்த பெட்டிக்குள் ஆட்கள் அதிகம் இல்லை. புகையிரதம் தங்கிச்செல்லும் ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் யன்னல் வழியாகப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தான் விமல். ஒவ்வொன்றையும் எத்தனை அழகாய் தூய்மையாய் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கும் கவர்ச்சிமயம்...!

ஒரு நிலையத்தில் ரயில் தரித்தபோது-
தடதடவென ஆறேழுபேர்வரையில் உள்ளே ஏறினார்கள்.

கதவுகளை மறுபடி மூடிக்கொண்டு ரயில் புறப்பட்டது. உள்ளே ஏறியவர்களில் இருவர் விமலின் முன்னால் இருந்த இருக்கையில் உட்கார்ந்தார்கள்... மற்றவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்... சத்தம்போட்டுக் கதைத்தார்கள்... சிரித்தார்கள்... எல்லோரும் ஒரே குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தெரிந்தது...

குருவீக்காரர்கள்! என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான் விமல். ஒவ்வொருவனும் தலைமுடியை ஒவ்வொரு விதமாக அலங்கரித்திருந்தான்.. அல்லது அலங்கோலப்படுத்தியிருந்தான்.

ஒருவன் தன் தலையைச் சுற்றிவர மொட்டையடித்து உச்சியின் கீளத்துக்குப் பிடரிவரை வளர்த்த மயிரைச் சுருட்டிச் சுருட்டிக் கோழிச்சிறகுகள் மாதிரி கிமிரவைத்திருந்தான். இன்னொருவன் உச்சியிலேயே டீத்துத் தலையை இரட்டைப்பின்னல் போட்டிருந்தான். மற்றொருவன் முடியை முன்னால் அதிகம் வளர்த்து ஒரு கண்ணை மறைத்திருந்தான்- ஒற்றைக்கண்ணால் உலகத்தைப் பார்க்க விரும்பியவன்போல். அடுத்தவன் மயிரை ஒட்ட அறுத்து பிடரியில் மட்டும் வாவறுந்த சேவல்மாதிரி இரண்டொரு கற்றைகளை கீள விட்டிருந்தான். எல்லோருமே முகங்களில் சாயம் அடித்திருந்தார்கள்... அனேகமாகப் பச்சை குத்தியிருந்தார்கள். இவர்களது முடியலங்காரங்களைப் பார்த்துத்தான் போனும்- குருவீக்காரங்கள் என்று தழிப்பெயர் சூட்டியிருந்தார்கள்.

இவர்களைப்பார்க்கும்போதெல்லாம் விமனுக்குக் குறவர்களின் ஞாபகம்வரும். இத்தக்குருவீக்கூட்டத்தில் மிக அழகான பெண்களும் இருப்பார்கள். அவர்கள் கூந்தலை வளர்த்து கோழிச்சாயம் மாதிரி பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள், ஊதா என்று பலவண்ணங்களில் தலையைக்காட்டுவார்கள்...

காகீகம் முற்றி அநாகீகமாய் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது! என்று முகத்தடவையாக இவர்களைப்பார்த்தபோது விமல் நினைத்தான். கவர்ச்சியில் இதுவும் ஒருவகையோ?

கவர்ச்சி என்பது ஜெர்மானியர்களுக்குக் கைவந்தகலை...இவர்களுடன் இயல்பாகவே பிறந்தது கவர்ச்சி என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது... பேச்சில், நடையில், உடையில், பாவனையில், எதிலுமே ஒரு கவர்ச்சி. இந்த ஜெர்மானியர்களிடமுள்ள கவரும் விஷயங்களில் விமலை மிகவும் கவர்ந்தது இவர்களுடைய நேர்த்தவநாயை.

நே அட்டவணையிட்டு நிமிடமும் பிசகாமல் இவர்கள்மட்டுமல்ல இயந்திரங்களும் இயங்குகின்றன. குறித்தால் குறித்தநேரத்தில் வந்துசேரும் பஸ்கள், டிராம்கள், ரயில்கள்...

அளவான காசைப்போட்டால் விரும்பியதை வெளியே தள்ளும் பெட்டிக்கடைகள்...

நீ போட்ட காசுக்கு இவ்வளவுதான் பேசமுடியும் என்று வினாடியும் பிசகாமல் வாயடைத்துக்கொள்ளும் டெலிபோன் கூண்டுகள்... எல்லாமே நேரம் நேரம் என்று அதிலேயே குறிப்பாய் இருந்தன... நாங்கள் எங்கள்நேரத்தை எவ்வளவு பாழாக்குகிறோம்... உழைக்கும் நேரங்களில் உறங்கிக்கொண்டு...! மண்ணில் பிறந்து கண்ணைத்திறந்தும் காம் வாழ்ந்த காலங்களில் விழித்திருந்த பொழுதுகளைவிட உறங்கிய காலங்களே மிக அதிகம்.

பொருளாதாரப் பிரச்சினை எங்களுக்கு.

இந்தக்கருணிக்காங்களுக்கு பொருளாதாரமே ஒரு பிரச்சனையோ?

“இவர்கள் வாழ வழியில்லாதவர்கள் அல்ல...மிகவும் வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள்...காளாந்த வாழ்க்கையிலிருந்து தாங்கள் வித்தியாசப்பட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இவர்கள் இப்படி மாறியிருக்கிறார்கள். சட்டங்களுக்குள் தங்களைக் கட்டிக்கொள்ள இவர்கள் விரும்புவதில்லை...சுகந்திரமாய் வாழ விரும்புகிறார்கள். இயற்கையை எதிர்த்து அகற்கு மாறாக வாழவேண்டும் என்ற மனோபாவமும் இவர்களிடம் மிகுந்த உண்டு. போதைப்பொருட்கள்...தண்ணீர்ச்சேர்க்கை... இவைகள் எல்லாம் இவர்களுக்குத் தண்ணீர்ப்பட்ட பாடு!” -என்றெல்லாம் இவர்களைப்பற்றி விமல் தெரிந்துவைத்திருந்தான். முகம்முறை

-பெர்லினுக்கு வந்த புதிதில்-இவர்களைப் பார்த்தபோது

விமலுக்கு இவர்கள்மீது ஒரு வெறுப்பே ஏற்பட்டது. இவர்களைப்பற்றித்

தெரிந்துகொண்டபிறகோ இவர்கள்மீது ஒரு இரக்க உணர்வே ஏற்படுகிறது.

விமலின் தனிமைய்சீர்க்கணையைக் கலைத்துவிடுகிறமாதிரி இந்த

நேரத்தில் குருணிக்கான்கள் இவளருகே நிற்கிறார்கள்.

விமலுக்குச் சங்கடமாக இருந்தது...

இவர்கள் சத்தம்போட்டுக்கொண்டிருப்பது எரிச்சலைத் தந்தது...

“கான்ஸ்ட் 0 ஸ்பிரொஹன் டொச்!”

-விமலுக்கு முன்னாலிருந்த குருணிக்கான் சற்றுக் கடுமையான கொளியில் கேட்டான்.

“கைன்!” என்று மெதுவாகச் சொல்லித் தலையசைத்தான் விமல்...
குருவிக்காரன் இவனைக்கோபப்பார்வை பார்த்தான்...தன்னருகே
நின்றிருந்த நண்பனின் தொடையில் தட்டினான்..

“ஹேய்...!”

-அவன் திரும்பி இவனைப்பார்த்தான்...விமலைச்சுட்ட ஏதோ சொன்னான்...

இருவரும் சிரித்தார்கள்...

விமலுக்கு மனம் கொதித்தது...

“என்னைப் பரிசீலிக்கிறார்களா?”-அன்றைக்கு ஒருநாள் தன்னையும்

கிறிஸ்தோபரையும் தாக்கிய மொட்டையன்களின் வினைப்பு வந்தது...

இந்தக்குருவிக்காரர்களும் அவர்களைப்போன்றவர்களோ?

அடுத்த தாக்குதலுக்கு ஆயத்தம் செய்கிறார்களோ?

“இங்கேயே உயிர்போனானும் பாவாயில்லை...எவனாவது என்னில் கைவைத்தால்

திருப்பித் தாகவேண்டியதுதான்!”-என்று மனதில் ஒரு வெழிவந்தது.

“ஹலோ!” என்று ஒரு குருவிக்காரன் விமலை நெருங்கினான்.

அந்தக்குரல்...அந்தமுகம்..? எங்கோ பறக்கப்பட்டதுபோல்...!

விமலின் தோளில் உரிமையுடன் தட்டிய அந்தக்குருவிக்காரன் சிரித்தான்...

“ஆச்சரியப்படாதே...நான்தான்!”

(அடுத்த இதழில்)

புவரக இனிய தமிழ் ஏட்டில்
இடம்பெறும் ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கு
அவற்றின் படைப்பாளர்களே பொறுப்பாளர்கள்.
அனுப்பப்படும் ஆக்கங்கள் யாவும்
புவரக வெளிவரும் மாதத்தின்
முதல்மாதம் 15ம் திகதிக்குமுன்பு
கிடைக்கத் தக்கதாக அனுப்பப்படவேண்டும்.
தாமதமாக வரும் ஆக்கங்கள்
மறு இதழ்களில் வெளியாகும்.

-ஆசிரியர்.

காதலிவதான் மொனனம் சம்மதமொன கொள்ளப்படுகின்றது. அங்கே மொனனம் தன் அர்த்தம் திழந்து, நெகிழ்ந்து தன் னிலை மறக்கையில் சம்மதமாகின்றது. அந்த மொனனப் பொதுகளில் கன்னம் மெருகேறி, கண்ணிமைகள் தாழ்ந்து, இதழ்கள் துடித்து மொனனம் மொழியாகின்றது. திப்பப்படி பொய்யாகிப்போன மொனனம் விரும்ப உணர்வாகின்றது. காதலல்லாத நிகழ்வுகளில் மொனனம் திப்பப்படி பெல்லாம் விரும்ப உணர்வாவதில்லை. கோப உறைதலாகின்றது.

மொனனம் கொள்ளாத தூழல் கைதிறை சமரசங்கள் ஆட்கொள்ள, போர்க்குணம் தணிக்கின்றது. ஆதலால் மொனனம் தவிர்க்க இயலாத நிகழ்வாகின்றது.

மொனனங்கள் உடறந்து உறைந்து உறைந்துதான் கோபாக்கினியம் மூள்கின்றது. சொட்டு சொட்டாய் தேய்க்கிய மொனனம் மடை உடைத்து துய்கையில் எல்லைகள், விலங்குகள் சிதறுகின்றன. கட்டாறுந்த சிறகுகள் விரிகின்றன.

நீண்ட ஆழ்ந்த மொனனங்கள் திப்பப்படித்தான் நிலக்கியங்களாகின்றன. சாட்சியங்களாகின்றன. வரலாற்று ஒருடக்களை புறந்தள்ளி மொனனம் எக்காளமிடுகையில், உலகம் குலங்குகின்றது. உதயங்கள் எழுகின்றன.

வரலாறு மீள் படைப்பாகின்றது. தூங்கும் எரிமலையாய், அலை எழா ஆழ்கடலாய், புயல் எழுமுன் துளியாய்.... கூட்டு மொனனங்கள்.

மொனனங்களின் சங்கமிப்பு சங்கமாய்....

தொகுப்பாளர்:

சி.பி.அரவிந்தன்

இணை தொகுப்பாளர்:

சுமுருங்கன்

கணனி யதீவு:

பொ.தூரவீரத்தியல்

வடிவமைப்பு:

ஆக்மன் & சுகாபீதன்

வெளியீடு:

A.F.T.C. என்.பா. எ.விக்.சென்.லாள்

MOUNAM

6, Square du Roule

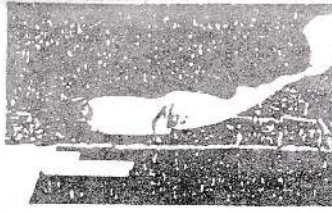
92200 NEUILLY S/SEINE

FRANCE

மொனனம்

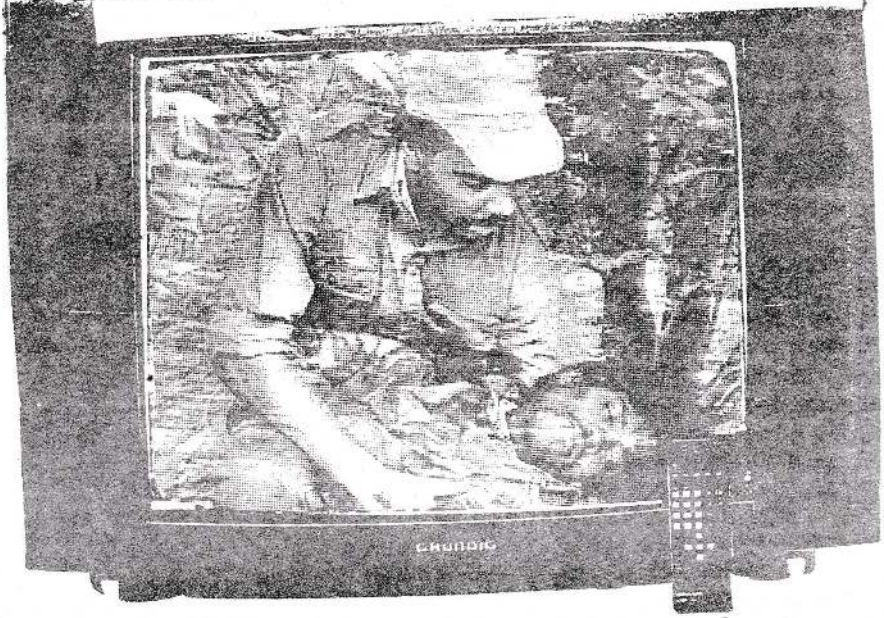
கலை நிலக்கிய நிகழ்வு

ஆரம்பம்

குட்டித்திரையுட்கே
கொச்சுநேரம்.

ரி. தயாநிதியின்
ஆத்மாவின் ராகங்கள்
(தொலைக்காட்சி நாடகம்)

“திருமணத்திற்காக வெளிநாட்டுக்கு கிரீப்பந்தத்தால் அனுப்பி வைக்கப்படும் அல்லது அழைக்கப்படும் ஒரு பெண்ணின் மன உணர்வுகளின் பாதிப்பு...பாரிஸில் அகதி அந்தஸ்து பெற்றவுடன் திருமணச்சந்தையில் திகர்விலையேற்றம்பெறும் மாப்பிள்ளைகளுள் வித்தியாசமாக சீதனம் வாங்காமல் திருமணம் செய்யும் கொள்கையோடு தாயகத்தில் முடமாக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கு வாழ்வளிக்கும் முற்போக்கு இளைஞன்-அவன்மூலம் போராளியாக மாறமுடியாமற்போனாலும், சமூகநிலையில் எல்லோருக்கும் ஏதாவதொர் பொறுப்பும் கடமையும் உண்டு என்று உணர்த்தும் செய்தி. பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை குறுகிய ஓர் தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் நிறைவாகத் தருவதென்பது சிரமம்தான். ஆனால் இம்முயற்சியில் நாடகாசிரியர் ஓளவு வெற்றிபெற்றிருக்கிறார் என்றே சொல்லவேண்டும். மாப்பிள்ளையாக நடத்தவரின் மிகைப்படுத்தப்படாத இயல்பான நடப்பு நன்றாயிருக்கிறது. யாழ்ப்பாண நடுக்காவர்க்கத்தின் மணி ஓடர் பொருளாதாரத்தில் வாழும் பெற்றோரின் மனோநிலையும், பாசமும் புலம்பெயர்ந்தோரும், புலம்பெயர் மறுப்போரும், விடுதலைப்போராளிகளுமான சமூகங்களின் வாழ்க்கையை கைத்துப் பின்னப்பட்ட கதை.

புலம்பெயராதோர் எல்லோரும் நாட்டுப்பற்றற்றவர்கள் என்ற கருத்தை மறுத்துரைக்க நாடகாசிரியர் முயற்சித்திருக்கிறார். அவசியமான கருத்து, வாவேற்கப்படவேண்டிய கருத்தும் கூட. சுமன் இறந்த செய்திவரும் காட்சி நாடகத்தில் மிக உருக்கமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கடிதத்திற்கான நாடகாசிரியரின் குரலும் அதில் கெறித்த உணர்ச்சிகளும் ஓர் குணச்சித்திர நடிகர் தயாரிதி என்பதைப் பறைசாற்றியது.

மௌனமாக தீர்மானத்தைச் செய்யும் தங்கை, தம்பியின் பிரிவினால் புலம்பி அழும் அக்கா, மைத்துனியின் படத்திற்கு உணர்வுத்தி ஏற்றும் மைத்துனன், தாய் அழ தாயிடம் செல்லும் குழந்தைகள் என்று அந்தக்காட்சி மிக அருமை...

ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தைக்காட்டியபோது தந்தையின் வசனங்கள் நீண்டதால் அந்தக்காட்சியின் இறுக்கம் தளர்ந்துபோய்விட்டது. தாய்க்கு இன்னும் கொஞ்சம் வசனம் தந்து அழவைத்திருக்கலாம். வசனம் குறைந்தபோதும் அமைதியாக மகளின் படத்தைப்பார்ப்பதும் எடுத்துத் தடவுவதுமாக தன்பங்கை நிறைவாக்கி தான் ஓர் பண்பட்ட நடிகை என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார் லீலாட்சி.

அக்காவும் அத்தானும் பாராட்டப்படவேண்டிய நடிகர்கள் விடுதலைப் போராளிகளின் தியாகம் மன உறுதி இவைகள் அழகுறச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாத்திரங்களை ஏற்றவர்களும் தங்கள் பங்களிப்பைச் சிறப்பாச் செய்திருக்கிறார்கள். படப்பிடிப்பிலும் படத்தொகுப்பிலும் இன்னும் சுவணம் செலுத்தப்படவேண்டும். தாயகக்காட்சிகளோடு இணைத்து படத்தை முழுமையாக்குவது மிகவும் சிரமமானது...பாராட்டப்படவேண்டியதே!

பாசில் ஜிடிபி.காமலாசித் இயம்பற்ற
 "சிவகாமலின் ரகசியங்கள்"

மனிதன் மட்டுந்தான்

மனிதனா?

வானில், பரிதியில், மலையில், ஆற்றில், தாமரைவில், புல்லில், மரங்கொத்தியில், ஓணானில், தெருவிளக்கில், குடையில் - எதிலும் மனிதனைப் பார்க்கிறேன்.

மனிதனுக்கு உள்னே இருப்பதைவிட இன்னும் கூடுதலாக அவன் மனிதனுக்கு வெளியே இருக்கிறான்.

தெருவில் கிடக்கும் கழாய்கல்வில் கூட மனிதனின் முகம் தெரிகிறது.

இந்த மனிதனில்தான் நான் இலக்கியம் பிழிகிறேன்.

எதிலும் மனிதனைக் காண்பது எளிதாக இருந்தபோதும் அவனை இலக்கியமாக்குவது எனக்கு அத்தனை எளிதாக இருக்கவில்லை.

பெரிய எழுத்தாளர்கள் சிலர் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டுவது போல் எனக்கு அப்படி ஒன்றும் அன்னிக்கொட்டவில்லை. ஒவ்வொரு எழுத்தையும் வருத்தி முயன்றே எழுதினேன்.

கதைகளை உருவாக்குவதில் ஏற்பட்ட முயற்சியின் கமையை விட; கதைகளின் முடிவில்; மனதில் நிற்பதற்குப் படைக்கப்பட்டுள்ள சொற்றொடர்களை அமைக்க நான் பெரும் பாடு பட்டிருக்கிறேன்.

நெடுங்கால முயற்சி.

1961 என்று நினைவு.

விறுமிக்க தமிழர் தலைவரும், விடுதலை உணர்வாளருமான ஈரோடு பெரியவர் மு. சின்னசாமி அவர்களின் 'சமத்தி' இதழில் இக்குறும் கதைகளை நான் எழுத்தத் தொடங்கினேன். தீண்ட இடமெனிக் குப் பின்-

1969-70-71களில் தமிழீழத்தின் தனிப்பெரும் சித்தனை யாளர் சிவலாஸ் சுந்தரம் அவர்களின் 'சிரித்திரன்' இதழில் 'மாத்திரைக் கதைகள்' என்னும் தலைப்பில் என் கதைகள் தொடர்ந்தன.

ஒரு விடுதலைப் போராட்டத்தின் நடுவில் ஓயாத அலைவுகள் - சிறைசாலைகள் - தலைமறைவுப் பொழுதுகள் - உசாவல்கள் - கூட்கட்ட பாய்ச்சல்கள் - இவற்றின் இடையில் ஒவ்வொரு கதைதாய்ப் படைத்தேன்.

அடிக்கடி எங்கள் வீட்டில் 'தேடுதல்' என்று சொல்லிக் கொண்டு பாயும் சிங்கள வெறிப்படைவினர் கையில் என் பிற இலக்கியங்களைப் போலவே இக்குறும் கதைகளில் சில வற்றையும் பறிகொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

நான் அழுதிருக்கிறேன்.

முப்பது ஆண்டுகளில் நாற்பது கதைகளை மட்டுமே காப்பாற்ற முடிந்திருக்கிறது.

நெருப்பில் குளித்ததற்காக நீராகாமல் இருக்கும் என் இலக்கியத்தின் ஒருபகுதியை உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

சாகி ஆனந்தன்

அடுத்த இதழில்-

நமது கலைஞர்

"நாட்டியத்தாரைக்"

திருமதி.வானதி தேசிங்குராஜா

அவர்களின் பேட்டி இடம்பெறுகிறது.

புடம்

காட்டில் இருந்த மூங்கில் ஒருநாள் கத்தியால் வெட்டப் பட்டது. நெருப்புக் கம்பி தண்ணைத் துளைத்தபோது 'ஐயோ உடல் புண்ணாகிறதே..' என்று கதறி அழுதது.

'கொஞ்சம் பொறுமையாக இரு...' என்று மூங்கிலைப் பார்த்து ஆறுதல் சொன்னது காற்று.

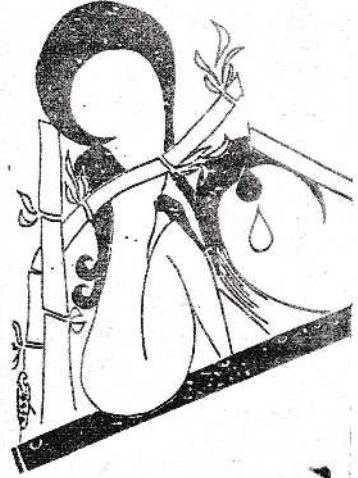
மூங்கில் புல்லாங்குழல் ஆனது.

மேடையில்--

உலகமே மயங்கும் இசையை அள்ளிப் பொழிந்து கொண்டிருந்த புல்லாங்குழலைப் பார்த்து மேனி சிலிர்த்தது காற்று.

அது சொன்னது --

'புண்பட்டவள்
பண்பட்டவள்.'

காசுமான்களின்
கதைகள்

அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது!
"சைவ சமயமும்—
சர்வமத சமரசமும்."

சி.கமலநாதன்
எழுதுகிறார்.

பிறேமன் தமிழ் மங்கையர் அணியைச்சேர்ந்த
மஞ்சரி சில சகோதரிகளைச் சந்தித்தபோது—

- மஞ்சரி:— குடும்பங்களில் கணவன் மனைவியிடையே சம உரிமை
கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பது எனது கருத்து. இதுபற்றிய
உங்கள் கருத்துக்களை அறியவிரும்புகிறேன்.
- சகோதரி(1):— சில கணவன்மார் "எனது மனைவிக்கு எல்லாவகையிலும்
சுதந்திரமுண்டு. எதுவித தடையமில்லை!" என்று வாயளவில்
சொல்லுவர். ஆனால் "எனது வார்த்தைக்கு எதிர்வார்த்தை
பேசக்கூடாது. நான் குடும்பக்கலைவன். பெண் வாய்திறந்து
நியாயத்தைக்கேட்கக்கூடாது!" என்றும் கொள்கைகளை மனத்தில்
வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இது அடுத்தவர்க்குத் தெரிவதில்லை.
- சகோதரி(2):— பெண்கள் வேலைக்குச்செல்வதை விரும்பாத ஆண்கள் உண்டு.
- மஞ்சரி:— வேலைக்குச்செல்வதை உங்கள் கணவர் விரும்பவில்லை என்றால்
அவர் உங்களில் அளவகடந்த அன்பு வைத்திருக்கலாம்.
உங்களைப்பூப்போல வைத்திருக்க அவர் விரும்பியிருக்கலாம்.
- சகோதரி(1):— நீங்கள் சொல்வது இளம் தம்பதியினருக்குப் பொருத்தமானதாக
இருக்கலாம். ஆனால் சில கணவன்மார் தமது மனைவி சக
ஆண்களுடன் சகஜமாகப் பழகுவதையே விரும்புவதில்லை.
அப்படிப்பழகும் சிலபெண்களின் வீட்டில் புகம்பமே வெடிக்கிறது.
- மஞ்சரி:— இவ்வாறான மனோநிலையிலுள்ள ஆண்கள்பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?
- சகோதரி(2):— அவர்கள் தனம்பிக்கையற்றவர்கள் என்றே நான் சொல்வேன்.
- மஞ்சரி:— அந்நிய நாடுகளில் வாழும் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வதால்
பல நன்மைகள் உண்டு. பல நாட்டவர்களின் சிநேகம் ஏற்படுகிறது.
வேற்று மொழிகளை அறியவும் சுற்றுக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு
ஏற்படுகிறது. வெளிநாடுகளில் வாழும் முறைமைகளைப்பற்றி
அறியச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. உடற்பயிற்சியாவதோடு
சுறுசுறுப்பாகவும் இருக்கமுடிகிறது. அத்துடன் பொருளிட்டவும்
முடிகிறது.
- சகோதரி(1):— சிலரைப்பொறுத்தவரை இவ்வகையில் தன் மனைவி முன்னேறாவதை
சில ஆண்கள் விரும்புவதுகூடக் குறைவு. சொல்லப்போனால், தமது
மனைவிமாரின் முன்னேற்றத்தை சில ஆண்கள் தடைசெய்கிறார்கள்
கணவனிலும் அறிவுகூடிய மனைவி வினாவில் முன்னேறிவிட
வாய்ப்பிருப்பதால் குடும்பப்பிாச்சினைகள் ஏற்பட இடமுண்டு.
கனது இயலாமையை மற்றவர்கள் தெரிந்துகொண்டால்
தம்மை கீழ்த்தாமாகக்கணிப்பார்களே என்ற எண்ணமும்
ஏற்பட்டுவிடும்.
- சகோதரி(1):— வேலைக்குச்செல்ல அனுமதிக்கும் சில கணவன்மார் மாத முடிவில்
முழுப்பணமும் தமதுகைக்குச் சோவேண்டும் என்று எதிர்
பார்க்கிறார்கள். "உழைக்கிறாய் என்ற துணிவில் உதாரியாகச்
செலவு செய்யாதே!" என்று மனைவிக்குப் பத்திபகட்டும்

ஒரு சந்திப்பு!

அவர்களே, தமது சொந்தச் செலவு என்று வரும்போது (தமது தாய் சகோதரர்களுக்கு உதவுவதுபோன்ற செலவினங்களில்) மனைவியின் வருமானத்தையும் செலவிடுகிற அவர்கள் மனைவியின் பிறந்த வீட்டுக்கேவைகள் என்று வரும்போது மட்டும் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்துவிடுகிறார்கள்.

மஞ்சரி:- இப்படிப்பல இடங்களில் நடப்பதாக நானும் அறிந்திருக்கிறேன்.

சகோதரி(2):- மனைவி என்பவள் நடமாடும் இயந்திரம் என்பது சில கணவன்மாரின் நினைப்பு. வெளியவர்க்கு உதவி என்றவுடன் வினாந்துவிடும் அவர்கள், சொந்த மனைவியின் கஷ்டங்களில் பங்கெடுப்பதில்லை. வெளியே நண்பர்களுடன் வெட்டிப்பொழுது போக்கும் அவர்கள், வீட்டில் மனைவியின் சமையலில் குறையிருந்தால் வீட்டை இரண்டுபடுத்திவிடுவார்கள்.

சகோதரி(1):- எங்கள் பெண்கள் கூடுதலாக நமது கலச்சாத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். கொண்ட வாழ்க்கையே கண்கண்ட தெய்வம்!'' என்பதுபோல் கணவன்மாரில் அளவுகடந்த அன்பு செலுத்துவர். ஆனால் அதைச் சில கணவன்மார் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவளது பாசம் சுயநலம் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

மஞ்சரி:- எல்லோருமே பிராச்சினைகளிலும் கடைசியாகக் கூறப்பட்ட பிராச்சினை என்னைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. அன்பு என்பது சுயநலத்தால் வருவதுதானா?

(இதுபற்றி உங்கள் கருத்துக்களையும் எழுதுங்கள்: தொகுப்போம்)

மஞ்சரியின் அடுத்த கேள்வி:

இலங்கையில் வாழ்ந்த, வாழுகின்ற நமது பெண்கள் சோர்வற்று இயங்கும்போது இன்று இங்குவாழும் பெண்கள் பலர் சுறுசுறுப்புக் குறைவாகக் காணப்படுகிறார்கள் என்பது எனது கருத்து. இதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

சகோதரி(1):- எம்மைச் சுறுசுறுப்பற்றவர்கள் என்று எப்படிச் சொல்லுவீர்கள்? வீட்டுவேலைகள், சமையல்வேலை, சலவைவேலை, குழந்தைகளின் வேலை என்று தலைக்குமேல் வேலைகள். இவைகளைப் பெல்லாம் இங்கு யார் செய்கிறார்களாம்?

மஞ்சரி:- வீட்டுவேலை என்று பெரிதாகச் சொல்கிறீர்கள். நம் நாட்டில் நாம் வாழ்ந்த வீடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது இங்கு புறாக் கூடுதானே. பெரிய வீடா?.. வளவா? சமையல்வேலை என்பதை அன்றுபோல் இன்றும் அலுத்துக்கொள்கிறீர்கள். அம்மியில் அரைத்து, உரலில் இடித்து, தேங்காய்துருவி, பால்பிழிந்தா சமையல் செய்கிறீர்கள்!

இவ்வளவு வேலைகளைச் செய்ய எமது காய்மார் எவ்வளவு இருந்தெழும்பியிருப்பார்கள். அதோடு ஒப்பிடும்போது இதென்ன பெரிய சமையலா? சலவை வேலை என்றால் அதையும் இங்கு இயந்திரம்தானே செய்கிறது. குழந்தைகளின் வேலையென்று சொல்லுங்கள். அதை நானும் குறை சொல்ல வல்லை. அன்றைய குழந்தைகளிலும் இன்றைய குழந்தைகள் எல்லாவகையிலும் முன்னேற்றம்தான் (குழப்படியிலும் கூட). குழந்தைப்பாணிப்பு என்பது இலகுவான வேலை இல்லைத்தான். இங்கு குழந்தைகளை விட்டற்குள்ளே வைத்திருக்கிறோம். அதனால் குழப்படியும் கூடுகிறது.

சகோதை(2):-அங்கு மாமி மச்சான் அக்கா தங்கை என்று உதவியண்டு. இங்கு அந்த உதவிகள் இல்லையே. நாம்தானே எல்லாம் செய்யவேண்டி இருக்கிறது.

மஞ்சரி:-அவர்கள் உதவிக்கு வருவதால் வேலையமல்லவா கூடுகிறது. அவர்கள் குழந்தைகள் என்று பலருக்குச் சமையல் செய்யவேண்டும், அவர்களின் குழந்தைகள், எங்கள் குழந்தைகள் பாவும் விளையாட்டுப்பொருட்களை ஒதுக்கிக் துப்பாவு செய்யவேண்டும். அவர்களின் சண்டைகளைத் தீர்க்கவேண்டும். இதிலும் பார்க்க நம்மகையே நமக்கு உதவி என்று வாழ்வது நல்லதல்லவா?

சகோதரி(2):-அதுவும் சரிதான்.

சகோதரி(1):-விட்டில் அடிக்கடி திடீர் விருந்தாளிகள் வருவதால் வீட்டுவேலைகள் கூடிவிடுகின்றன. நீங்கள் கூறியதுபோல் அவ்வேலைகளைச் செய்யவே நேரம் போதவில்லை.

மஞ்சரி:-இதற்கு உங்களில்தான் குறைசொல்லுவேன். உங்கள் வீட்டுவேலைகளை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு அவர்களுடன் நீங்களும் அாட்டையடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் உங்களுக்கு வேலை இல்லையென்று அவர்களும் அடிக்கடிவந்து வெட்டிப்பொழுதுபோக்குவார்கள். இங்குதான் எல்லாவிடுகளிலும் ரெலிபோன் வசதி இருக்கிறதே. விருந்தினர் உங்களுக்கு நேரம் இருக்கிறதா என்பதை அறிந்து வரலாம்தானே உங்களுக்கு. மஞ்சரி சிறீநெகிதர்களுக்கு நீங்கள் இதை எடுத்துச் சொல்லிப் பரியவைக்கலாமே.

சகோதரி(3):-என்னைப்பொறுத்தவரையிலும் சில சகோதரிமார் சுறுசுறுப்புக் குறைவாகவே காணப்படுகிறார்கள். வீட்டுவேலைகளைப் பெரிதாகக்காட்டி சிலர் கணவன்மாரை கவடப்படுத்துவதும் உண்டு. இது முடிந்துவிட்டது. அதுமுடிந்துவிட்டது கடைக்குப்போங்கோ அதைச் செய்யுங்கோ இதைச் செய்யுங்கோ என்று அவர்களுடன் சினப்பார்கள். வேலையால் களைப்படன் வரும் கணவன்மார் மனைவியின் சொல்லைக்கேட்டு கடைபூட்டும் நோத்திலும் கடைக்கு ஓடும் காட்சி பரிதாபமானதுதான்.

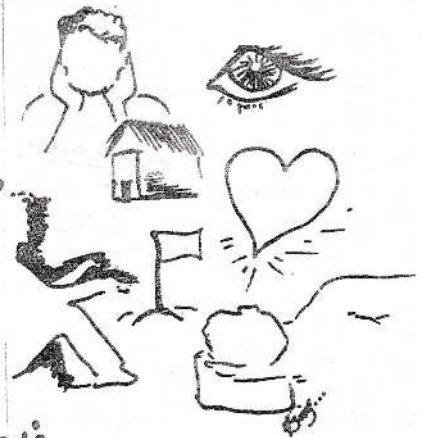
மஞ்சரி:-சகோதரிகளே! இத்தவகையில் பெண்களாகிய எங்களிலும் பிழையுண்டு. சமையல் செய்வது தொலைக்காட்சியில் படம்பார்ப்பது இவைகளில் காட்டும் ஆர்வத்தை முடிந்தளவு வேலைகளிலும் காட்டினால் எங்கள்

உ.லுர் அழகுற இடமுண்டு. ஆண்களைமட்டும் குறைசொல்லமுடியாது
 எய்மில் உள்ள தவறுகளை நாம் முதலில் பரிந்து நடக்கவேண்டும்.
 அநேகமான பெண்கள், வரும் மாத வருமானத்துடன்
 வாழ்வது கஷ்டமாக இருக்கிறதென்று
 கவலைகொள்கிறார்கள். இதற்கு நாம் முடிந்தளவு ஓர் வரவு
 செலவுத்திட்டம் அமைத்துக்கொள்ளலாம். அடுத்த புவாசு
 இதழில் அதுபற்றிப்பார்ப்போம். உங்கள்
 ஆவோசனைகளையும் எழுதுங்கள்.
 மஞ்சரி

அளவாக சிரித்தால்போதும்—இதயம்
 அன்பால் நிறைந்தால் போதும்
 தெளிவாகப்பேசினால்போதும்—எதையும்
 சரியாக விளக்கினால்போதும்
 விடென்று சிறு குடிசையே
 இருந்தாலும்போதும்
 விழிமூடி அதில்கொஞ்சம்
 உறவ்கினால் போதும்
 வேளைக்கு சிறிதேனும்
 உணவிற்குத்தால்போதும்
 விரும்பியதில் சிலவேனும்
 உத்தரவே போதும்
 வேதனையில் உழலாதிருத்தாவே போதும்
 அளவறித்து ஆசைப்பட்டால்
 அதுவே போதும்
 எனது தேசம் விடுதலைபெற்றால்
 அந்த கூகம் இப்பிறப்பில் போதும்
 போதும் என்ற மனம் ஒன்றே
 போதும் எனக்கு எப்போதும்!

வாசுதீ

- ரஜகதிஸ்லரி திருமணம்

ஆய்வு

பொது அறிவு
கேள்வி பதில்கள்:

❖ இலங்கை எந்தக்கண்டத்தில் உள்ளது?
ஆசியா.

❖ கிழக்கு மேற்கு ஜோர்மனிகள் ஒன்றாய் இணைந்த தினம் எது?
1990 ஐப்பசி 3

❖ தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் பொதுவான பண்டிகை எது?
சித்திரா வருடப்பிறப்பு.

❖ இலங்கையை ஆண்ட அந்நியர்கள் யாவர்?
போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்.

❖ உலகில் உயர்ந்த மலை எது?
இமயமலை.

❖ உலகிலே சனத்தொகை அதிகமாக உள்ள நாடு எது?
சீனா.

❖ ஜோர்மனி எந்தக்கண்டத்தில் உள்ளது?
ஐரோப்பா.

❖ ஜோர்மனியைச் சுற்றியுள்ள நாடுகள்
போலந்து, சுவீட்சர்லாந்து, யுகோஸ்லாவியா, ஆஸ்திரியா, பிரான்ஸ்,
பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, லக்ஸம்பேர்க், டென்மார்க்.

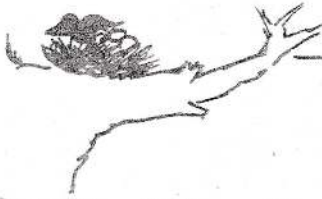
❖ உலகில் சீனமான நதி எது?
கைங் நதி.

❖ இலங்கையில் உள்ள சீனமான நதி?
மகாவலி கங்கை.

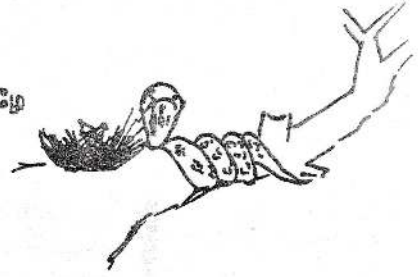
தமிழ்நாடு

காகமும் காகமும்.

மரக்கிளையில் கூடுகட்டி வாழ்ந்த ஒருகாகம் முட்டையினை இட்டுவிட்டு இராதேடிப்போகும் -கீழே புற்றினிலே வாழுகின்ற பாம்பு ஒன்று அந்த முட்டைகளைத் தான்புசித்து தன்பிழைத்தீர்க்கும்.

இப்படியே காகம் இடும் முட்டைகளை அந்த இரக்கமற்ற கருகாகம் அழித்திடவே காகம் மெத்ததுயர் அடைத்து அந்த காகத்திடம் இருந்து விடுதலைக்காய் வழியொன்று தேடி அவைத்ததுவே.

உற்றதொரு உண்பனென வந்த சரி ஒன்று உணர்ந்ததுவே காகமதன் துன்ப நிலைதன்னை. உலவதொரு தத்திரத்தை காண் உரைப்பேன் கேளாய்!

காட்டு ராணி வைத்திருக்கும் வைரமாலை தன்னை காவலர்கள் பார்த்திடவே தூக்கிவந்து இந்த புற்றினிலே போட்டுவிடு! உடப்பதைப்பார் என்று புத்தி சொல்லக் காகம் அதைப் பற்றி உடத்ததுவே.

மாலையினைத்தேடி வந்த காவலர்கள் அந்த பாம்புதனைக்கொன்றொழித்து மாலையை மீட்டார்.

இன்னொருவர் உயிர் பறித்து இன்பம்காண்போர் எல்லாம் தம் உயிரும் தாம் இழப்பர் சடுத்யாகத்தானே!

அன்னை திரேசா.

க.ஸ்ரீதாஸ்.

அன்னை திரேசா தன் காட்குறிப்பில் குறிப்பிட்டிருந்தார்:

“கால்களிலோக கடத்தேன். ஒருவேளை உணவுக்கும் சாதாரண ஒரு கூரைக்கும் ஏழைகள் தேடி அலையும்போது அவர்கள் எவ்வளவு வேதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து இருப்பார்கள் என்பதை என் யதார்த்தமாகவே அறிந்துகொண்டேன்.” -என்முழுதும் சேரிமக்களோடு இருந்து அவர்களின் உறவு நிலைகளையும் அந்த மக்களின் நூய்மையான எண்ணங்களையும் மிக எளிதிலே புரிந்துகொண்டு அவர்களுடன் வாழத்தலைப்பட்டார். சேரிமக்கள் வறுமையில் வாடுவதுகண்டு மிகவும் வேதனைப்பட்டார். தன் உணவைக்கூட அவர்களோடு பகிர்ந்து உண்பதில் சந்தோஷப்பட்டார். அவர்களோடு வாழ்வது அவருக்கு மன நிம்மதியை அளித்தது.

மேலும் பல விடயங்களை விசிவுடுத்த அவர் எண்ணினார். அன்னை தன்னுடைய இயக்கத்தில் பலரை இணைத்துக்கொண்டார். வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் கூட அன்னையின் ஆற்றல்களைக்கண்டு அவரோடு இணைய முன்வரலாயினர். இது கிட்டிக்கு நோக்கப்பட்டதும் ஒரு புதிய தெம்பினையும் கொடுத்தது. பலபெண்கள் இணைந்துகொண்டதால் சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கினார். கல்மனம் கொண்ட இதயங்கள் அவரோடு இணைந்துகொண்டனர். காட்கள் செல்வ அன்னையின் அன்பும் அவர்செய்கின்ற பணிகளையும் அறிந்து பலர் இணைய விரும்பினர். இதனால் சிறிய இடத்தில் எவ்வாற்றையும் அவரால் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஒரு புதிய இடத்தை வாங்கிக்கட்டினார். அதற்கு “அன்பின் நூதுவர்கள்” எனப் பெயர் அமைத்து சிறப்பாக நடத்தி வந்தார். காளடைவில் ஆண்களும் அன்னையின் அமைப்பில் சேர்ந்துகொண்டனர். மேலும் அன்னையின் பெயரால் கிளைகள் பரவின.

சேரிகளில் பள்ளிகளாகவும், வைத்திய விடுதிகளாகவும், மனநோய் இயல்வங்களாகவும், குழந்தைகளைக் காக்கும் விடுதிகளாகவும் அன்னையின் பணி நின்றவிடவில்லை. காட்டில்சுடக்கும் இயற்கையின் சீற்றங்களால் பாதிக்கப்படும் இடங்களுக்கு சென்று நூய்நூடைப்பு ஸ்தாபனமாக அன்னையின் இயக்கம் இயங்கியது.

முக்கியமாக பங்களாதேஷ் போலீஸ்போது இந்தியாவுக்கு அகதிகளாக வந்தவர்களை அன்னை அன்போடு வரவேற்று அவர்களை ஆதரித்து புகவிடம் கொடுத்தார். இது உலகத்தையே வியப்பில் ஆழ்த்தியது. இப்படிப் பலநரப்பட்ட சேவைகளைச் செய்தார். அவரது அன்பும் தொண்டும் ஆற்றுவெள்ளம் போல் திரண்டாலும் அவர்மனத்தில் சமாதானம் இல்லை. காட்டில் ஒவ்வொரு மூலை முக்குகளிலும் கடக்கும் வன்முறைகள் மனிதாபிமானமற்ற செயல்கள் கண்டு மனம்பதைத்தார். மனித சமுதாயத்தில் பிரச்சினைகளை தீர்வதில்லை. காளுக்கு காள் பிரச்சினைகளை தொடர்ந்தவண்ணமே இருக்கின்றது. தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளும் உண்டு. இவைகளைவிட மனித சமுதாயத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை.

சமத்துவம், சகோதரத்துவம், ஒற்றுமை என்பது வெறும் வார்த்தைகளாகவே காணப்படுகின்றது. இவைகளுக்கு ஒரு பரிசாரம் இருக்கக்கூடாதா? என்று இன்றும் கூட அவர்மனம் ஏங்கிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

ஆயயமணியின் கால சிறியதுதான் ஆனால் அது எழுப்பும் இனிய ஒசை எவ்வெல்லாம் கடந்துசென்று ஒலிக்கின்றது. அது எத்தனையோ பேரைத் தட்டி எழுப்புகிறது. அன்னையின் உயரம் நான்கு அடிகள்தான். ஆனால் இச்சிறிய உருவம் மிகவும் உறுதிக்கொண்டு மிகப்பெரிய கடமைகளைச் செய்து உலக மக்களின் அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் பாத்திரமாக அன்னை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார். மற்றவர்களைக்கவனித்து, மற்றவர்களின் துன்பத்தில் பங்குகொண்டு மற்றவர்களுக்காக வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு சிலரின் மனத்தில்தான் உருவாகும். இது அன்னையின் மனத்தில் ஆழப்பதிந்த விடயம். எவ்வோருக்கும் இந்த மனப்பான்மை வந்துவிட்டால் உலகத்தில் அமைதியும் சமாதானமும் தானாகவே உருவாகும். அவரால் இன்று எவ்வளவோ இயக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மனிதருலகத்தில் புறக்கணிப்பு, உதாசீனம், தன்னம்பிக்கை இன்மை, சுயநலம் போன்றவற்றை மனிதன் அறவே விட்டுவிடவேண்டும் என்பதுதான் அன்னையின் ஆசை. அதற்காக அவர் இறைவனை என்றும் வேண்டிக்கொள்வதுண்டு. மனிதாபிமானம் என்பது எவ்வோருக்கும் பொதுவானது. அது எவ்வோரிடமும் பிறப்பதுதான் அவசியமானது. இந்த மனிதாபிமானம் அன்னையின் மனத்தில் இருக்கின்றபடியால்தான் இன்றும் அவர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார். மக்கள்மனத்தில் இடம்பிடித்திருக்கிறார். உலக சமாதானத்திற்காக 1979ம் ஆண்டு கோபல்பரிசு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. பாரதத்தின் மிக உயர்ந்த விருதை "பாத் ரத்னா" விருது வழங்கப்பட்டது. இப்படிப் பல பாராட்டுக்கள் அவருக்கு வந்து சேர்ந்தபோதும் அவர் எளிமையாகவே வாழுகிறார். அவரை எப்போதும் எம் மனதில் நினைவில் வைத்துக்கொள்வோம்!

(முற்றும்)

கடந்த இதழில்
கண்டுபிடித்தீர்களா?

அந்தப்படத்தில் ஒளிந்துள்ளவைகள்
இவைகள்தான்:
முயல், பூ, கார், கண்,
மீன், புத்தகம், வாத்து,
நட்சத்திரம், பேனா,

நாடுகளை நாமறிவோம்.

இந்தோவீஷியா.

உலகின் 4வது பெரிய சனத்தொகையைக்கொண்ட இந்தோவீஷியாவில் 184 மில்லியன் மக்கள் வாழ்கின்றனர். உலகில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழும் நாடும் இதுவே. 13,557 தீவுகளைக்கொண்ட இந்தோவீஷியாவில் 300 வீதமான மொழிபேசும் குழுக்களும் 100க்கு மேற்பட்ட இனங்களும் வாழ்கின்றனர். மிகப்பெரிய தீவான ஜாவாத்தீவு நாட்டின் 7வீதமான நிலப்பரப்பையே கொண்டிருந்தாலும் 110 மில்லியன் மக்கள் இங்குமட்டும் வாழ்கின்றனர்.

1967ம் ஆண்டு ஜனாதிபதி சுகார்ட்டோ முதன்முறையாகப் பதவியேற்றபோது இந்தியா, பங்களாதேஷைவிட இருமடங்கு வறுமையில் இந்தோவீஷியா இருந்தது. 70ம் ஆண்டு காயப் பருதியில் 60வீதமான மக்கள் வறுமையில் வாடினர். ஆனால் 90ல் இவ்வீதம் 15 ஆகக் குறைந்தது.

1965-66ம் ஆண்டுகளில் இந்தோவீஷியாவின் முதலாவது தலைவரான சுகார்ட்டோவுக்கு எதிரான சதிப்பரட்சி நோவீயடைந்ததை அடுத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களை அழிக்கும் முயற்சியில் இராணுவம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. ஒரு வட்சத்துக்கும் 10 வட்சத்துக்கும் இடைப்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். பல கிராமங்கள் முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டன. 67வீதமான சுகார்ட்டோ பதவியேற்றதை அடுத்து நிலைமை ஓரளவு சீரடைந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதில் சுகார்ட்டோ சன்மமபெற்றார் என்றே சொல்லவேண்டும்.

1970ம் ஆண்டு உலகில் அதிகமான அரிசியை இறக்குமதிசெய்யும் நாடாக இருந்த இந்தோவீஷியா 1984ல் தன்னிறைவுபெற்றது. உலகின் 15 பெரிய எண்ணெய் உற்பத்திசெய்யும் நாடுகளில் இந்தோவீஷியாவும் ஒன்று.

கடந்த 25 ஆண்டுகளாக ஜனாதிபதியாகவுள்ள 71 வயதான சுகார்ட்டோ கடந்த மார்ச்சுமாதம் 11ம் திகதிமுதல் தொடர்ச்சியாக வேறு நடவடிக்கை மேலும் 5 வருடங்களுக்கு ஜனாதிபதியாகத் தெரிவானார்.

சுவீசில் புவரக இனிய தமிழ் ஏட்டைப்பெற்றுக்கொள்ள-

K.Thirunathan
Land Str 70
4313 Moehlin
Switzerland.

மென்மையோடு நாம் ஒற்றுமையாய்
மேலவநாட்டினிலும் கலைவளர்ப்போம்

பிறேமன் தமிழ்க்கலைமன்றத்தின்

ஓராண்டு நிறைவு விழா!

காலம்: 07.08.1993 சனிக்கிழமை மாலை.

இடம்: Burger Zentrum, Berliner Freiheit,
Bremen.

* பரிசளிப்பு

* பஸ்கலை நிகழ்ச்சிகள்.

மேலும் விபரங்களுக்கு:

Frau, J. Felix

Schriftführerin

tamilischer Kultur Verein e.V.

Tessiner Str 10

2800 Bremen 41

உங்கள் இவ்வத்தின்
மங்கள் வைபவங்களையும்,
மற்றும் கவை விழாக்களையும்
அழகியமுறையில்
படம்பிடித்தி -

RAVI VIDEO

Neuwieder str.23
2800 Bremen 41
Germany

0421/402864

அன்பான இலக்கியப் பூவரசின்
ஆணிவேருக்கு!

புலம்பெயர்ந்தோர் மத்தியிலே இலக்கிய
ஏடாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட நீ உன்னில்
வளர்ந்த சில கிளைகளை(முன்னைய
இதழ்களில் நீ தொடக்கிவைத்த சில
அம்சங்களை) முறித்துக்கொண்டாயா?
அல்லது அக்கிளைகளை வளரவிட விருப்பம்
கொள்ளவில்லையா?

நாங்கள் ஒரு நாவலுபேர்.... நல்ல
கருத்துக்களைத் தந்த பக்கங்கள்....
கருத்தாளர்கள் கிடைக்கவில்லையா? அல்லது
பலகருத்துக்கள் ஒன்றிணைவதால் பூவரசின்
ஆணிவேர் அசைந்திடுமோ என்ற
அச்சம்கொண்டாயோ?

நமது கலைஞர்கள் வில்லிசைக்கலைஞர்
இராஜன், நாட்டுக்கூத்துக்கலைஞர்
இயேசுதாசன், நகைச்சுவைக்கலைஞர்
இன்பாராஜா இவர்கள்மூவரும் தானா?
இன்னும் பலர் ரிஜர்மனியில்
இருக்கிறார்களே... கலைஞர்களுக்கு
முறைவில்லை... தேடிப்பிடிக்கமுடியவில்லையா?
முயற்சிசெய்ய மறக்காதே கலைஞர்கள் உன்
அறிமுகத்தால் வளர்வார்கள் சமூகத்துக்கு
நிறைவைத்தருவார்கள்.

சந்திப்போம் சிந்திப்போம்பற்றி
சிந்திக்கவேயில்லையோ அல்லது
சந்தித்தவர்கள் எல்லாம் சிந்திக்காமல்
சிக்கல்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டார்களோ?
சிந்தித்து சந்திக்க முயற்சிசெய்ய சந்தித்து
சிந்திக்கலாம்.

(என்) வாசகர்களைத்தேடி... இந்துமகேஷ்
களைத் துவிட்டாரா? அல்லது பூவரசின்
இரண்டுவருட வளர்ச்சி
அவரைச்சொர்வடையச்செய்துவிட்டதா... (என்)
வாசகர்களைத்தேடும் அவரது பயணம் இன்னும்
தொடரவேண்டும்....

இலக்கியப்பூவரசின் இந்தக்கிளைகள் நன்கு
வளர்ந்து ஆயிராமாயிரமாய் மலர்களை
மலர்விக்கவேண்டும் என்பது என் ஆசை...
கவனிப்பாயா? மணிதாசன்
(பிறைமன்)

உங்கள் மனம்திறந்த கருத்துக்களுக்கு நன்றி!
இந்த இதழைத் தயாரித்துமுடிக்கையில் உங்கள் கடிதம் வந்ததால்
விபரமான பதில் தர இயலவில்லை. அடுத்த இதழ் உங்கள்
கேள்விகளுக்கு விடை தரும்.

அன்புடன்,

உலகத்தமிழர் இயக்கத்தின் கல்விச்சேவை ஜேர்மனி முழுதும் தமிழாலயங்களை ஆரம்பித்துவருகிறது. "தமிழால் உலகில் ஒன்றிடுவோம்!" என்ற தமிழகாதம் ஜேர்மன் தமிழ் மக்களிடையே ஒலிக்க ஆரம்பித்துள்ளது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயமே. இதுவரை மேற்படி கல்விச்சேவையினால் 35 தமிழாலயங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இயங்கிவருகின்றன. கடந்த மே மாதம் 16ம் திகதி 36வது தமிழாலயம் பிறைமலையே என்ற ககரில் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டது. ஜேர்மனியின் வடபகுதியிலுள்ள சின்னஞ்சிறிய ககரம் இது. இங்கு மிகவும் குறைந்தளவு தமிழ்க்கூடும்பங்களே வாழ்கின்றன. ஆனால் 24 தமிழ்ப்பிள்ளைகள் இங்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

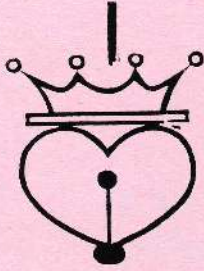
35 கிலோமீற்றர் தூரத்திற்குட்பட்ட ஏழு சிறுககரங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்க்கூடும்பங்களுக்காக இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது இங்கு விசேடமாகக் குறிப்பிடக்கூடியதொன்றாகும். தமிழ்ப்பெற்றோரின் ஆர்வத்தைக் கண்டு தீடாடிக்கூண் மாசில அரசின் கல்விப்பிரிவு பிறைமலையே தமிழாலயத்திற்கு உதவ முன்வந்துள்ளது. ஆசிரிய உட்கூடுப்பு வேதனம், போக்குவரத்து வசதி, ஆகிய உதவிகள் வழங்குவதுபற்றி மேற்படி கல்விப்பிரிவு அதிகாரிகள் மட்டத்தில் தீவிரமாக ஆராய்ந்துவருகிறது. பிறைமலையே மாநகரசபைத்தலைவர் திரு ஹென்ரிச் அப், வயதுவந்தோர் கல்விநிலைய அதிபர் திரு கிராப் ஹென் குரோபன் ஆகியோர் தமிழாலயத்துக்கு உதவுவதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். இதன் நிர்வாகியாக உலகத்தமிழர் இயக்கத்தினால் திரு வி. ஆர். வரதராஜா தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். பெற்றோரின் சார்பில் திரு எஸ். கடராஜா ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஆசிரியையாக திருமதி புஸ்பராணி யோகரட்னம் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். ஜேர்மனி தமிழ் மாணவர் அமைப்பு உடாததன்கூடும் மெய்வல்லுனர் விளையாட்டுப்போட்டிகளில் மேற்படி தமிழாலய மாணவர்களும் பங்குபற்றவுள்ளனர். பெற்றோர்கள் மிகவும் ஆர்வத்துடன் இம்முடிவை எடுத்தனர். பிறைமலையே ககர் பொதுநூல்கிலையத்தில் தமிழ்ப் புத்தகப்பிரிவொன்றை ஏற்படுத்த தமிழாலயம் உடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இதற்கான உடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள மேற்படி மாநகரசபை உறுதியளித்துள்ளது. மேலும் இத் தமிழாலயத்தில் சங்கீதம், உடனம் ஆகியவையும் கற்பிக்கவேண்டுமென பெற்றோர்கள் வற்புறுத்தினர். வயதுவந்தோர் கல்விநிலையத்தில் தமிழ் வகுப்புகளை உலகத்தமிழர் இயக்கத்தின் வடபிராந்திய பிரிவினிதி திரு எஸ். கருணாகராதன் கற்பூரூப்பமேற்றி ஆரம்பித்துவைத்தார்.

பிறைமலையே தமிழாலயம் மேன்மைபெற்று செழித்துவளர "புவரக"

பிறைமலையே நகரில் ஒரு தமிழாலயம்!

புவரசு இனிய தமிழ் ஏடு
தனது முன்றாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி
நடாத்தவுள்ள இலக்கியப் போட்டிகள்பற்றிய
விபரங்கள் -

சிடுத்த இதழில்

விரைவில் வெளிவருகிறது!

இந்துமகேஷ்

எழுதிய

சூறூஷீஸம்

ஓன்று+ஓன்று=ஓன்று.

தனிநூல்வடிவில்.

ஓன்று+ஓன்று=

ஓன்று.

இது ஒரு
புவரசு வாசகர்வட்ட
வெளியீடு!